

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

בפני כבוד השופט עמי קובו

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

כרמל מעודה

הנאשמת

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר
ב"כ הנאשמת: עו"ד שירן ברגמן

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום (מתוקן) אשר אוחוז שמונה עשר אישומים, ובהם מיוחסות לה העבירות הבאות:
 - א. **התעללות בקטין או חסר ישע**, לפי סעיף 368ג' סיפא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") – אישומים 1-18.
 - ב. **תקיפת קטין או חסר ישע**, לפי סעיף 368ב(א) סיפא בחוק – אישומים 1, 4, 7, 8, 12, 13, 14, 16, 18 (בכולם ריבוי עבירות), וכן אישומים 2, 5, 6 (ללא ריבוי עבירות).
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שימש גן משפחתון "בייבי לאו" בראש העין כגן פרטי, המיועד לתינוקות ופעוטות בין הגילאים 3 חודשים עד 3 שנים. בין התאריכים 27.5.19 עד 16.6.19 הייתה הנאשמת הבעלים ומנהלת הגן. מתוקף תפקידה ומפאת גיל הקטינים בגן, הייתה הנאשמת אחראית על הקטינים כהגדרת סעיף 368א(1) בחוק.

במהלך התקופה עשתה הנאשמת בקטינים, ילידי 2016-2018, מעשי התעללות ותקיפה. בהזדמנויות רבות ושונות במהלך עבודתה תקפה הנאשמת תינוקות ופעוטות בגן הילדים, בין היתר, בכך שכיסתה את ראשם של הקטינים בשמיכה וישבה עליהם למניעת תזוזה; קשרה ידי קטין באמצעות חוט למשך דקות עד שעות; הרימה קטינים באמצעות אחיזה בכוח בזרוע, הניפה אותם באוויר והכל עד להטחתם ברצפה; טלטלה תינוקות; העמידה פעוטות עם הפנים אל הקיר, לעתים למשך מספר שעות; הצליפה בקטינים באמצעות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

חיתול; סטרה להם; צבטה ומשכה ראשם של פעוטות לאחור תוך חסימת אפם ופיהם, עד שהתגלעו קשיי נשימה.

כתב האישום מפרט את המעשים והעבירות בכל אישום ואישום, ואלה יוצגו להלן במסגרת הדיון וההכרעה בכל אישום בנפרד.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ הנאשמת, עו"ד שירן ברגמן, העלה טענות בנוגע למבנה כתב האישום, חלוקתו הפנימית, כך שהאישומים סודרו באופן כרונולוגי ולא לפי נפגעי העבירה, וכן בנוגע לדברים המופיעים ברקע לכתב האישום אשר לטענתו מטרתם השחרת פניה של הנאשמת. ב"כ הנאשמת חלק על כך שמעשי הנאשמת עולים כדי "התעללות" לעניין עבירת ההתעללות, ועל כך שהנאשמת גרמה לקטינים "חבלה של ממש" לעניין עבירת תקיפת קטין או חסר ישע. עוד טען כי בעבירת תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, לא פירטה המאשימה, בכל אישום ואישום, כל חבלה אשר נגרמה לנפגעי העבירה כתוצאה ממעשיה של הנאשמת. לטענתו, לא כל מעשה אלימות גורם ל"חבלה של ממש", גם כאשר מדובר בדרישה למכאוב בלבד. נדרש סממן חיצוני כלשהו, כגון בכי, רעידות, סימן אדום או כל סממן חיצוני אחר, כדי להוכיח חבלה של ממש. לעומת זאת, הרמת פעוט באמצעות משיכת ידיים, אינה מהווה חבלה של ממש, וכך גם סטירה, אחיזה בצוואר או ברגליים. המחוקק לא קבע את העבירה של תקיפת קטין או חסר ישע בכל מקרה של תקיפה, אלא רק במקרים של חבלה של ממש. בכל הנוגע להאשמת הנאשמת ב"ריבוי עבירות" של תקיפת קטין, הרי שהיה על המאשימה לפרט בכמה עבירות היא מואשמת בכל אישום ולא בטענה שתמית של "ריבוי עבירות". זאת בשל העובדה שקיימות ראיות קונקרטיות למספר העבירות, בניגוד לתיקים שבהם אכן לא ידוע במדויק כמה עבירות בוצעו.

בכל הנוגע לעבירת ההתעללות, יש לבחון את העבירה כלפי כל קטין בנפרד, ולא ניתן "לצבור" מעשים שבוצעו כלפי קטינים שונים. כל אישום בנפרד אינו מהווה מעשה של התעללות, והמאשימה אף לא פירטה במי הנאשמת התעללה בכל אישום ואישום. ריבוי הקטינים אינו יוצר התעללות במקום שאין התעללות בקטין ספציפי. בחלק מהאישומים, לפי כתב האישום עצמו, ניכר שהמעשים אינם עולים כדי התעללות.

עוד טען ב"כ הנאשמת לאכיפה בררנית, ביחס בין הנאשמת, לבין הסייעת, לירז נתן (להלן: "לירז"), אשר נגדה הוגש כתב אישום לבית משפט השלום, בשמונה אישומים. אין המדובר בהסתבכות יחידה של לירז, אלא במעשים שחלקם לפחות דומה באופיים לאישומים שמיוחסים לנאשמת. המאשימה מדברת בשני קולות כאשר בגין מעשים דומים הנאשמת עומדת לדין בעבירת התעללות, בבית-המשפט המחוזי, ואילו לירז עומדת לדין בעבירות קלות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

יותר, בבית-משפט השלום. לכן, במעשים שהם דומים, אין הצדקה להרשיע את הנאשמת בעבירות שבסמכות בית-המשפט המחוזי, אלא להסתפק בהרשעה בעבירות שיוחסו ללירז.

4. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, יש לדחות את טענות ההגנה בנוגע לניסוח כתב האישום, הואיל ומדובר בסמכות שבשיקול דעת המאשימה. כתב האישום מסודר באופן כרונולוגי, הדבר בסמכות המאשימה, ונעשה לשם נוחות וקלות ההתמצאות בחומר הראיות ביחס לאישומים. המבנה הנכון של כתב האישום הוא לפי המעשים, ולא לפי נפגעי העבירה. הנחיית פרקליט המדינה מתווה את מדיניות התביעה בהגשת כתב אישום "באופן מובנה וכרונולוגי" וכתב האישום אכן מגולל באופן כרונולוגי את שאירע בגן בתקופה הרלוונטית. החלק הכללי הוא מעין אקספוזיציה לכתב האישום, ונועד לתת רקע לדברים. לעניין עבירת ההתעללות יש לתת את הדעת למקרים שבהם כלפי אותו קטין, במספר מועדים, ביצעה הנאשמת מעשי אלימות, אשר בהצטברותם עולים כדי התעללות. רצף המעשים, כלפי קטינים ספציפיים, עולה כדי התעללות בהם. עבירת ההתעללות הוכחה בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה ובפרט בע"פ 7704/13 מרגולין נ' מדינת ישראל (8.12.15). עבירת ההתעללות אינה עבירה תוצאתית, וכך למשל, ילדה בת כשנתיים שנאלצת לעמוד שלוש שעות עם הפנים אל הקיר, עוברת התעללות. גילם הרך של הילדים, משפיע על מידת הפגיעה בהם. כך גם דחיפת ילד, בעל כליה אחת, לשולחן. נקודת המבט היא של המתבונן מהצד, ולא של נפגע העבירה עצמו. הפסיקה קובעת שגם מטרות חינוכיות, אינן שוללות את קיומה של התעללות. בכל הנוגע לעבירת תקיפת קטין או חסר ישע, הרי שהפסיקה פירשה את המונח "חבלה של ממש" באופן מרחיב, ודי שהפגיעה תהיה בגדר פגיעה שגורמת לכאב בלבד. חבלה, יכולה לפי החוק להיות גם חבלה נפשית, ומכאן שגם מכאוב נפשי ואף עלבון, עשויים להיות בגדר חבלה של ממש. כך למשל, קשירה של קטין, מהווה עלבון, העולה כדי חבלה של ממש. די בכך שהמתבונן מן הצד מבין שמעשה מסוים הוא מעשה מכאיב, כדי להוכיח חבלה של ממש, גם אם אין אינדיקציה חיצונית כגון בכי, וזאת בשים לב לכך שהפעוטות אינם יכולים להעיד.

בנוגע לאכיפה בררנית, טענה ב"כ המאשימה שהתביעה היא בעלת הסמכות להעמדה לדין ומוענק לה מרחב שיקול דעת בהיבטים שנוגעים לאכיפה, בכפוף לכך שקיבלה החלטה מתוך השיקולים הרלוונטיים בלבד ופעלה בתום לב, סבירות, הגינות והיעדר אפליה. בית המשפט מתערב רק במקרים חריגים בהם החלטת המאשימה נפלה מחוץ למתחם הסבירות. כתב האישום נגד לירז הוגש בבית משפט השלום כיוון שהעבירות שיוחסו לה הן בסמכות בית משפט השלום. הנאשמת היא בעלת הגן שביצעה מעשי התעללות ב-11 פעוטות ותינוקות ביותר מ-60 הזדמנויות ואילו לירז היא סייעת בגן שתקפה 5 פעוטות ותינוקות ב-12 הזדמנויות. במועדים השונים הואשמה הנאשמת בריבוי עבירות ואילו לירז הואשמה במעשה תקיפה אחד או שניים בכל תאריך. החלטת המאשימה להגיש את כתב האישום בעניינה של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

הנאשמת לבית המשפט המחוזי בגין עבירות של התעללות, מבטאת את השקפת המאשימה שמדובר במעשים חריגים בחומרתם. כמו כן ראוי לשיטת המאשימה שהפער במעשיהן יתבטא לא רק בעבירות המיוחסות כל אחת מהן, אלא גם בבחירת הערכאה הדיונית.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית – עבירות ההתעללות ותקיפה קטין או חסר ישע

5. עבירת ההתעללות בקטין או בחסר ישע מוגדרת בסעיף 368ג' סיפא בחוק כדלקמן:
- "העושה בקטין או בחסר ישע מעשה התעללות גופנית, נפשית או מינית, דינו - מאסר שבע שנים; היה העושה אחראי על קטין או חסר ישע, דינו - מאסר תשע שנים".
6. עבירה של תקיפת קטין או חסר ישע, לפי סעיף 368ב(א) סיפא בחוק מוגדרת כדלקמן:
- "(א) התוקף קטין או חסר ישע וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים; היה התוקף אחראי על הקטין או על חסר הישע, דינו - מאסר שבע שנים.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (א) ונגרמה לקטין או לחסר הישע חבלה חמורה, דינו של התוקף - מאסר שבע שנים, ואם היה התוקף אחראי על הקטין או חסר הישע, דינו - מאסר תשע שנים.
- (ג) לענין סעיף זה, "חבלה" - בין גופנית בין נפשית".
- חבלה מוגדרת בסעיף 34כד' בחוק באופן הבא: "מכאוב, מחלה או ליקוי גופניים, בין קבועים ובין עוברים".
7. **בכל הנוגע לעבירת תקיפת קטין או חסר ישע**, אכן, בכל אישום ואישום שבו הואשמה הנאשמת יש לבחון האם אכן נגרמה לנפגע העבירה "חבלה של ממש" בהתאם להגדרתה. חבלה עשויה להיות אף מכאוב עובר, בין גופני ובין נפשי. כלומר, גם מכאוב עובר עשוי להיות בגדר חבלה, ובלבד שיהיה ממשי, כדי שתתקיים "חבלה של ממש" במובחן מחבלה שאינה ממשית. מכאן, שנדרש לבחון האם נגרם לנפגע העבירה, בכל אישום ואישום, **מכאוב של ממש**. אכן, לא כל תקיפה, בהכרח, גורמת לנפגע העבירה – גם אם מדובר בתינוק – חבלה של ממש כהגדרתה לעיל. השאלה אם בכל מקרה נגרם לפעוט מכאוב של ממש, אם לאו, היא שאלה שבעובדה. הואיל ואין ביכולתם של הפעוטות להעיד, הרי שיש להסיק האם נגרם להם מכאוב של ממש, אם לאו, בהתאם ליתר הנסיבות, כלומר האם הפעוט בכה, רעד או נגרם לו סימן על גופו. במקרים של העדר אינדיקציה חיצונית לכך שנגרם לפעוט מכאוב (בכי וכו'), יש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

לבחון האם רף האלימות שנקטה הנאשמת כלפי הפעוט היה כזה אשר ניתן להסיק, מעבר לספק סביר, שגרם לתינוק מכאוב של ממש.

8. **בכל הנוגע לעבירת ההתעללות**, הרי שחוק העונשין לא הגדיר את המושג "התעללות", ומונח זה פורש בפסיקת בית המשפט העליון. בע"פ 4596/98 פלונית נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 145 (2000) קבעה כב' הנשיאה ד' ביניש את הדברים הבאים:

"ככלל, נראה כי התעללות, והתעללות גופנית בגדרה, מתייחסת למקרים שמחמת אופיים וטיבם – המצפון והרגש אינם מאפשרים להתייחס אליהם כאל מקרי תקיפה בלבד. היותה של ההתעללות התנהגות הטומנת בחובה אכזריות, הטלת אימה או השפלה... מקנה לה את התווית הסטיגמטית הבלתי מוסרית, שאינה נלווית בהכרח לכל מעשה עבירה הכרוך בהפעלת כוח.

עבירת ההתעללות הינה עבירה התנהגותית ולא עבירה תוצאתית. מכיוון שכך, אין התביעה נדרשת להוכיח גרימת נזק בפועל לקורבן.

באופן כללי נראה כי התנהגות, בין במעשה ובין במחדל, המהווה "התעללות גופנית", תכלול הפעלת כוח או אמצעי פיזי כלפי גופו של הקורבן במישרין או בעקיפין, ותיעשה באופן ובמידה שעלולים לגרום נזק או סבל פיזי-גופני או נפשי-רגשי, או שניהם.

על היותה של ההתנהגות בעלת פוטנציאל לגרימת נזק או סבל ניתן ללמוד, בין היתר, מסוגו של המגע ומטיבו או מהאמצעי שנקט; ממידת הכוח שהופעל כלפי הקורבן ומעוצמתו; מההקשר ומהנסיבות שבהם הופעלו הכוח או האמצעי הפיזי; מתדירות הפעלתו וממשך הזמן שבהם הוא הופעל; משיטתיות השימוש בכוח או באמצעי הפיזי; מחריגותה של ההתנהגות ומסטייתה מן המקובל בחברה וכיוצא באלה שיקולים.

נקודת המבט המכריעה לצורך קביעת התקיימותה של התנהגות העולה כדי עבירת התעללות היא זו של המתבונן מן הצד, קרי נקודת המבט האובייקטיבית הבוחנת את התנהגותו של המתעלל כלפי הקורבן.

בנוסף לאמור לעיל, ניתן להצביע על כמה סממנים אופייניים להתנהגות המהווה התעללות. מאפיינים אלה, אף שאין הם מהווים רשימה ממצה או סגורה, עשויים לשמש כעזר בזיהוי התנהגות העולה לכדי התעללות.

ראשית, בדרך-כלל ניטה לראות "התעללות גופנית" מקום שמדובר בסדרה מתמשכת של מעשים (או מחדלים). כאשר מדובר בהתעללות פיזית מתמשכת על

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

פני זמן, ייתכן שכל מעשה (או מחדל) בשרשרת ההתעללות, כשלעצמו, לא יישא אופי אכזרי או משפיל. עם זאת, הצטברות המעשים (או המחדלים) והתמשכותם על פני זמן, הם שיביאו לדרגת חומרה ולאכזריות, להשפלה ולביזוי או להטלת אימה שיקימו התעללות.

אף שככלל קל יותר לזהות מעשה התעללות כאשר הוא מורכב מסדרת מעשים, גם מעשה (או מחדל) חד-פעמי יכול שיהווה מעשה התעללות פיזית. כדי שהפעלת כוח חד-פעמית תיחשב התעללות פיזית, עליה למלא דרישה שתייחד אותה מתקיפה. בדרך-כלל היא תאופיין באחד או יותר מאלה: באכזריות, בהטלת פחד ואימה משמעותיים על הקורבן, בהשפלה וביזוי בולטים של הקורבן, או בפוטנציאל חמור במיוחד של פגיעה (פיזית או נפשית).

סממן נוסף המאפיין התעללות מתבטא בכך שבדרך-כלל נועדה ההתנהגות להטלת מרות, להפחדה, לענישה או לסחיטה, אף כי אין זה בהכרח כך.

כמו כן, ניתן להצביע על כך, כי בדרך-כלל יימצא המתעלל בעמדת כוח או מרות כלפי קורבנו, באופן שהקורבן מצוי בעמדת נחיתות, ללא יכולת להגן על עצמו... משום כך, בבואנו לפרש את החוק עלינו לתת ביטוי למצבם הרגיש והפגיע של קטינים ולעמדת הנחיתות וחוסר האונים שבה הם שרויים, כאשר בוגר שהוא בעל סמכות כלפיהם... מפעיל נגדם אמצעי פיזי, הגורם סבל או עלול לגרום סבל או נזק, באופן שתואר לעיל.

ראו גם ע"פ 4698/06 פלוני נ' מדינת ישראל (24.9.07).

9. בע"פ 7704/13 מרגולין נ' מדינת ישראל (8.12.15) (להלן: "עניין מרגולין") קבע בית-המשפט העליון, מפי כב' השופט נ' הנדל, שישה סימנים להכרעה במקרים הגבוליים, האם מדובר בהתעללות, כדלקמן:

"חשוב לתת סימנים בעבירת ההתעללות, בשל העדר הגדרה של המחוקק וכדי לסייע לבית המשפט להכריע במקרה הגבולי והחדש... נפסק כי קיומם של סימנים שונים יכול ללמד על התעללות, על אף שהעדרו של אחד או כמה מהם אינו שולל את התרחשותה. ראשון, התעללות מאופיינת בפוטנציאל לגרימת סבל או נזק לקורבן. סבל זה נבחן מנקודת מבטו של המתבונן מן הצד, ולא דווקא מנקודת מבטו של הקורבן – אשר פעמים רבות תלוי בנאשם ומאמץ את נקודת מבטו הפסולה. שני, התנהגות המאופיינת באכזריות, בהטלת אימה משמעותית על הקורבן, בביזוי, השפלה או דיכוי. שלישי, לעיתים קרובות תאופיין התעללות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

בסדרת מעשים מתמשכת. במקרה כזה, יתכן שכל מעשה כשלעצמו אינו עולה לכדי התעללות, אולם הצטרפותם יכולה להפכם לכזו. רביעי, מידת פער הכוחות, יחסי התלות וטיב הקשר בין הקורבן לנאשם, מהווה שיקול רלוונטי. חמישי, פעמים רבות מטרת ההתעללות היא להטיל את מרות המתעלל על קורבנו, להענישו או להפחידו. שישי, עוצמת חוסר הישע של הקורבן יכולה להוות אינדיקציה נוספת לקיומה של התעללות. כך, לדוגמא, צוין כי "אינה דומה הכאת ילד בן שתיים-עשרה להכאת ילד בן שנתיים".

10. במקרה דנן, ניכר כי המבחנים הרביעי עד השישי שנקבעו בעניין מרגולין מתקיימים בכל האישומים. פער הכוחות בין הנאשמת לבין הפעוטות הרכים בשנים (ילידי 2016-2018) הוא משמעותי, קיימים יחסי תלות מובהקים בין הנאשמת, הגנתה, לבין הילדים. מטרת המעשים הייתה להטיל את מרותה של הנאשמת על הפעוטות, להענישם ולהפחידם, וזו הייתה תכלית המעשים. מידת חוסר הישע של הפעוטות, בגילאי 3 חודשים עד שלוש שנים, מהווה אינדיקציה נוספת לקיומה של התעללות. מכאן, שכדי לבחון האם הנאשמת התעללה בעוללים, יש לבחון את התקיימותם של המבחנים הראשון עד השלישי, בהלכת מרגולין, בכל אישום ואישום, כפי שיובהר להלן.

הכרעה בטענות הכלליות

11. בכל הנוגע לטענות ההגנה לגבי אופן ניסוח כתב האישום, והחלוקה לאישומים, סבורני כי מדובר בנושא המצוי בסמכותה של המאשימה, ולא שוכנעתי כי בנסיבות המקרה הנוכחי קיימת הצדקה להתערב בשיקול דעת המאשימה. סידור אישומים בכתב האישום באופן כרונולוגי, ולא על פי נפגעי העבירה הוא בוודאי במסגרת שיקול הדעת הסביר אשר מסור למאשימה. כך גם לגבי הרקע לכתב האישום אשר מהווה מעין אקספוזיציה לאישומים השונים, כטענת המאשימה.

12. כאשר בוחנים את מכלול מעשיה של הנאשמת, בהצטרבותם, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה לעניין התעללות, הרי שמעשיה עולים כדי התעללות בקטין או חסר ישע. מדובר במעשים שיש בהם פוטנציאל לגרימת סבל או נזק לקורבן, יש בהם משום אכזריות, הטלת אימה, ביזוי השפלה או דיכוי. מדובר בסדרת מעשים מתמשכת, וניכר פער כוחות רב, ויחסי תלות בין הנאשמת, הגנתה, לבין העוללים הרכים בשנים. מעשי הנאשמת הטילו מרות על התינוקות, והיה בהם משום ענישה והפחדה, תוך שניכר כי הפעוטות היו חסרי ישע לחלוטין אל מול הנאשמת. עם זאת, מכיוון שהמאשימה לא ייחסה לנאשמת אישום כולל אחד של התעללות בגין כל מעשיה, ואף לא ניסחה את כתב האישום בחלוקה לפי נפגעי עבירה, אלא יחסה לנאשמת התעללות בחלוקה כרונולוגית, קרי כל אישום מתייחס ליום נפרד, הרי שיש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

לבחון באופן פרטני האם בכל אישום ואישום המעשים המתוארים, ככל שהם מוכחים, מהווים התעללות בקטין או חסר ישע.

כך גם כאשר בוחנים את מכלול מעשיה של הנאשמת, הרי שמעשיה עולים כדי ריבוי מקרים של תקיפת קטין או חסר ישע, תוך קביעה שהמעשים גרמו לקטינים "חבלה של ממש". עם זאת, כאמור לעיל, לנאשמת יוחסה עבירה זו באישומים שונים בנפרד, ומכאן שיש לבדוק בכל אישום ואישום שבו הואשמה בעבירה זו, האם הוכחה המאשימה את יסודות העבירה מעבר לספק סביר, ובכמה מקרים.

13. בכל הנוגע לטענת **האכיפה הבררנית**, ביחס בין הנאשמת לבין הסייעת, לירז נתן, סבורני כי לא נפל פגם בשיקול דעת המאשימה. נגד לירז הוגש כתב אישום לבית-משפט השלום, אשר אוחוז 8 אישומים בעבירות של תקיפת קטין לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין. המעשים אשר מיוחסים לירז הם כלפי 5 קטינים נפגעי עבירה (ת"פ 7678-01-20). זאת לעומת כתב האישום נגד הנאשמת אשר אוחוז 18 אישומים כלפי 11 קטינים נפגעי עבירה.

אכן, גם המעשים המיוחסים לירז אינם קלים כלל ועיקר, וכוללים סטירה, גרירה, הטחה של קטינים על הרצפה, על מזרן ולעבר קיר, העמדת קטין מול הקיר, מניעת ארוחה, כבילה, הכאה, משיכת הראש, תחיבת פרוסת לחם לפה, טלטול ועוד. עם זאת, הפער בין חלקה של הנאשמת במעשים, לבין חלקה לכאורה של לירז, הוא משמעותי, ומצדיק את שיקול דעת המאשימה להגיש נגד לירז כתב אישום בעבירות שבסמכות בית משפט השלום. מעשי הנאשמת חריגים בחומרתם, כמכלול, לעומת המעשים המיוחסים לירז. הנאשמת היא מי שהייתה בעלת הגן והמנהלת שלו, ואילו לירז הועסקה כסייעת בגן. אין פגם במדיניות המאשימה אשר מעדיפה, במקרים המתאימים, להגיש כתבי האישום לבית-משפט השלום, וזאת גם כאשר קיימת אפשרות חוקית להגישם בבית המשפט המחוזי. לפיכך, לא שוכנעתי כי קיימת במקרה הנוכחי אכיפה בררנית אשר תצדיק הימנעות מהרשעת הנאשמת בעבירות אשר הוכחו לגביה.

מכאן, שיש לעבור ולבחון בכל אישום ואישום בנפרד, מהן העובדות שהוכחו, והאם עובדות אלה מקימות את העבירות שיוחסו לנאשמת, כמפורט להלן.

אישום ראשון

14. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום** – בתאריך 27.5.19 שהתה הנאשמת בגן.

סעיף 2 - בין השעות 09:42-22:10 העמידה הנאשמת את נ.ק בשילוב ידיים, עת יתר הילדים ישבו ושיחקו. משהתעייפה נ.ק והתיישבה על הרצפה, הורתה לה הנאשמת לקום ולשלב ידיה מבלי להיתמך בדבר ונ.ק עשתה זאת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

סעיף 3 - בשעה 10:35 הרימה הנאשמת את ג.ד באמצעות משיכת ומתיחת שתי זרועותיו למעלה.

סעיף 4 - בשעה 10:40 ב'שעת ריכוז' הבחינה הנאשמת בע.ד שוכב על ספסל, שעה שיתר הקטינים ישבו סביב הנאשמת. הנאשמת ניגשה לע.ד, הרימה אותו באמצעות משיכת ומתיחת זרועו בידה האחת ובידה השנייה אחזה בפניו. הנאשמת הטיחה אותו ברצפה ושוב הרימה אותו תוך משיכת ומתיחת ידו השמאלית. הנאשמת הורידה אותו לרצפה, שילבה את ידיו מאחור והיכתה באפו מספר פעמים באמצעות אצבעה שעה שהוא בוכה. בהמשך, בשעה 10:48 העמידה הנאשמת את ע.ד מאחוריה בשילוב ידיים שעה שיתר הקטינים ישבו מולה, ואז הסתובבה לעברו ומשכה באוזנו הימנית.

סעיף 5 - בשעה 11:11 ניגשה הנאשמת ללול בו שכב ג.ד והרימה אותו באמצעות משיכת ומתיחת זרועו השמאלית.

סעיף 6 - בין השעות 13:30-14:03 עת חמישה קטינים ישנו מנוחת צהריים בחדר השינה שבגן, העמידה הנאשמת את א.ב.י בחדר כשפניה לעבר הקטין. א.ב.י עמדה כשידיה שלובות, מבלי יכולת להיתמך בדבר או לשבת, במשך 33 דקות, אף כשהאור בחדר כבה.

סעיף 7 - בשעה 15:21 ניגשה הנאשמת לג.ד ששכב בוכה על הרצפה, התיישבה על רגליו, ואחזה בשתי ידיו תוך הגבלת תנועתו. בשלב מסוים, בעודה יושבת עליו, פרשה ידה על לחיו ואפו של ג.ד והיטתה ראשו לצד בכוח.

15. **לטענת ב"כ הנאשמת** –

סעיף 2 - צפייה בסרטון 94159 מעלה כי הנאשמת קינחה את אפה של הקטינה יחד עם יתר הילדים. עוד מעלה הצפייה כי בחלק ניכר מהזמן הקטינה נשענת על הקיר וחלק מהזמן יושבת.

סעיף 3 - צפייה בסרטון 103459 מעלה כי הנאשמת הרימה את הקטין בשתי ידיו, כאשר לטענת ההגנה קיים ספק האם הדבר מהווה עבירה פלילית.

סעיף 4 - האמור בכתב האישום לפיו הנאשמת "הרימה את ע.ד באמצעות משיכת ומתיחת זרועו בידה האחת ובידה השנייה אחזה בפניו" אינו מדויק – צפייה בסרטון 103959 מעלה כי הנאשמת הרימה את הקטין בגופו וכתוצאה ממשיכת ידה ממנו, הוא נפל לרצפה. הנאשמת לא הטיחה אותו ברצפה, ולא שילבה את ידיו של הקטין מאחור אלא מקדימה. בנוסף, צפייה בסרטון 104759 מעלה כי לא הייתה כל משיכת אוזן כי אם בדיקה/ניקוי אוזן.

סעיף 5 - עיון בסרטון 100 מעלה כי אמנם קיימת הרמה, אך לא משיכה ומתיחה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

סעיף 6 - עיון בסרטונים 133000 ו-40236 מעלה כי עסקינן בזמן ברוטו ולא נטו, ובחלק (אמנם מועט מהזמן) הידיים אינן שלובות, כאשר החדר נראה מואר גם אם מהתאורה בחוץ.

סעיף 7 - צפייה בסרטונים 152221, 152059 מעלה כי קיים ספק באשר לביצוע עבירה. עסקינן בישיבה על ילד בניסיון להרגיעו תוך ניסיון לנקות את פניו.

המאשימה לא פירטה את מספר העבירות המיוחסות. אישום זה לא מהווה עבירת התעללות, אלא לכל היותר מספר עבירות של תקיפה.

16. **לטענת ב"כ המאשימה** –

סעיף 2 – יש לדחות את טענת הסניגור, שכן בשעה 9:45 הפעוטה ניסתה להסתובב, הנאשמת סימנה לה באמצעות ידה, והפעוטה מיד שילבה ידה. הנאשמת הורתה לה לעמוד בסמוך לקיר. הפעוטה נראית בסרטון מאוד מפוחדת. בשעה 9:52:47 הפעוטה התיישבה ובכתה. כל אותה עת הילדים האחרים אוכלים את ארוחת הבוקר והפעוטה מורעבת.

סעיף 3 – יש לדחות את טענת ההגנה שספק אם מדובר בעבירה פלילית. הרמה באמצעות אחיזה בזרוע מהווה תקיפה הגורמת למכאוב, ועלולה לגרום לפריקה של כתף או לקרע ברצועות.

סעיף 4 – בסרטון 103959 הפעוט מגלה התנגדות לתקיפה ובתגובה הנאשמת מטילה אותו לרצפה בחוזקה. בסרטון 104759 בשעה 10:48 הפעוט עומד בצד שעה שכולם יושבים. הנאשמת מעמידה אותו מאחוריה ובשעה 10:48:29 מסתובבת אליו, מושכת באוזנו ומעוצמת המכאוב הפעוט נצפה מטה ראשו אחורנית.

סעיף 5 – מדובר בהרמה ברוטאלית, בניגוד לטענת ההגנה.

סעיף 6 – הפעוטה הועמדה בחשיכה בחדר השינה בשעה שחבריה נמים את מנוחת הצהריים.

סעיף 7 – מדובר בעבירה. בשעה 15:21:18 הנאשמת יושבת על רגלי התינוק, ואוחזת בשתי ידיו שפרושות לצדדים. בשעה 15:21:41 עדיין יושבת עליו, מרימה את ידיו כלפי מעלה, עדיין אוחזת בידיו ומגבילה את תנועתו. היא כולאת את התינוק שאינו יכול לזוז באמצעות ידה. התינוק בוכה. בשעה 15:22 עדיין ממשיכה להגביל את תנועתו, והתינוק ממשיך לבכות. הנאשמת מניחה ידה על פניו של התינוק, מטה את ראשה הצידה, התינוק מזיז את ידו השמאלית כאילו נחנק.

17. **העובדות המוכחות** –

סעיף 2 – סרטון 27094159 מוכיח שהנאשמת העמידה את נ.ק בשילוב ידיים, כאשר יתר הילדים ישבו ושיחקו, ומש.ק התעייפה והתיישבה על הרצפה הנאשמת הורתה לה לקום

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

ולשלב ידיה בלי להיתמך בדבר ו.נ.ק עשתה כן. ניתן לראות בסרטון שלפרקי זמן קצרים נ.ק מתיישבת או נשענת על הקיר והנאשמת מורה לה לשלב ידיים או מרחיקה אותה מהקיר. בשעה 9:43 נ.ק מתיישבת על הרצפה ולאחר מספר שניות נעמדת. הנאשמת מסמנת לה בידיה לשלב ידיים ו.נ.ק עושה כן. בשעה 9:45 נ.ק הולכת ממקומה. הנאשמת מורה לה לשלב ידיים ומורה לה בסימון עם אצבעה לעמוד ליד הקיר ו.נ.ק עושה כן ובוכה. בשעה 9:46 נשענת על הקיר לאחר מספר שניות מתיישבת על הרצפה. הנאשמת מסמנת לה עם היד לקום ו.נ.ק עושה כן ונשענת על הקיר. לאחר מספר שניות הנאשמת מרחיקה אותה מהקיר ומקנחת את אפה. נ.ק בוכה. לאחר מספר שניות נ.ק מתיישבת. 9:48 הנאשמת מסמנת לה לעמוד. נ.ק עושה כן ולאחר מספר שניות נשענת על הקיר ובוכה. 9:49 נ.ק מתיישבת על הרצפה ולאחר מספר שניות הנאשמת מסמנת לה לקום ומספר שניות לאחר מכן מרחיקה אותה מהקיר עליו נשענה. 9:50 הנאשמת מרחיקה את נ.ק מהקיר עליו נשענה. 9:52 הנאשמת משלבת לנ.ק את הידיים. 9:53 הנאשמת משלבת לנ.ק את הידיים. לאחר מספר שניות נ.ק מתיישבת על הרצפה וב-9:56 היא נעמדת ובוכה. 10:03 נ.ק מתיישבת על הרצפה ונעמדת לאחר מספר שניות. הנאשמת משלבת לה ידיים. 10:06 נ.ק מתיישבת על הרצפה ומיד לאחר מכן הנאשמת מקימה אותה על רגליה. 10:16 הנאשמת נותנת לנ.ק כריך והיא אוכלת אותו. 10:16 נ.ק נשענת על הקיר למשך מספר שניות. ב-10:17 וב-10:18 נ.ק התיישבה וקמה לאחר מספר שניות. 10:20 נ.ק נשענת על הקיר לסירוגין למספר שניות ומתיישבת וקמה למשך מספר שניות.

סעיף 3 – סרטון 27103459 מוכיח שהנאשמת הרימה את ג.ד בזרועותיו, אותן מתחה כלפי מעלה (10:35). לא ניתן לזהות את הבעת פניו של הפעוט והאם נגרם לו כאב.

סעיף 4 – סרטון 27104759 מוכיח שהנאשמת אחזה את ע.ד בגופו ובפניו, בשלב מסוים אחזה בו בזרוע אחת תוך מתיחה עד להפלתו לרצפה. הנאשמת מקימה את ע.ד, מובילה אותו בסמוך לכיסא עליו יושבת מול יתר הפעוטות, לופתת את שתי ידיו לפניו ומכה מספר פעמים באמצעות אצבעותיה באפו בעודו בוכה.

סרטון 27104759 מוכיח שהנאשמת העמידה את ע.ד מאחוריה עת ישבה מול יתר הפעוטות, שלבה את ידיו בעודו בוכה ונוגעת באזנו. לא הוכח שהיא משכה באזנו.

סעיף 5 – סרטון 27111100 מוכיח שהנאשמת מרימה את ג.ד באמצעות משיכת זרועו.

סעיף 6 – הסרטונים שהוגשו מוכחים שהנאשמת אילצה את א.ב.י לעמוד במשך 33 דקות בחדר בו ישנים מספר פעוטות. במהלך 4 הדקות הראשונות א.ב.י עמדה בשילוב ידיים בפתח החדר שהוא מקום מואר (סרטון 27133000 13:30-13:34). בשעה 13:34 הנאשמת הורידה את ראשה של הקטינה בחוזקה והובילה אותה לעמוד בתוך החדר כשפניה מופנות לקיר. כן הוכח שהחדר בו עמדה א.ב.י חשוך ואלומת אור שנכנסה דרך הדלת אינה מאירה את המקום

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

בו עמדה, אך לא ניתן לקבוע שמדובר בחדר חשוך לחלוטין. א.ב.י עמדה בשילוב ידיים למשך 33 דקות פרט לפרק זמן בן פחות מדקה בו לא שילבה את ידה (סרטון 27134050 – 13:41), מיד אחר כך הנאשמת נכנסה לחדר וא.ב.י שילבה ידה מחדש. בשעה 14:02 (סרטון 27140236) הנאשמת אפשרה לא.ב.י לשכב על המזרן ולישון כיתר הפעוטות בחדר.

סעיף 7 – סרטון 27152059 מוכיח שהנאשמת ישבה על רגליו של ג.ד ואחזה בידיו הפרושות לצדדים בעודו בוכה. סרטון 27152221 מוכיח שהנאשמת היטתה את ראשו של ג.ד בחוזקה הצידה.

18. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

העמדתה של פעוטה בת שנתיים למשך 40 דקות בידיים שלובות וללא אפשרות להישען, כאשר כל ניסיונותיה של נ.ק לשבת, להישען או להפסיק לשלב ידיים, לא צלחו, ובכל עת שהבחינה בכך הנאשמת הורתה לה לשוב לעמוד בשילוב ידיים, מהווה התעללות. במרבית הזמן נ.ק בכתה וניכרו סימני מצוקה (בכי, תזוזות של הגוף, ניסיונות להישען או לשבת) וכל זאת בעת שיתר הפעוטות אוכלים ארוחת בוקר ובהמשך יושבים. שוכנעתי כי מעשיה של הנאשמת עולים כדי התעללות, לנוכח משך הזמן הארוך וגילה של הפעוטה כמו גם סימני המצוקה שביטאה, אשר יש בהם משום גרימת סבל, הטלת פחד ואימה על הפעוטה, תוך השפלתה וביזויה.

מעשיה המוכחים של הנאשמת כלפי ג.ד בן ה-10 חודשים, עת הנאשמת ישבה על רגליו ואחזה בחוזקה בידיו הפרושות לצדדים בעודו בוכה, הניחה ידה על לחיו של ג.ד והיטתה את ראשו הצידה, מהווים התעללות. ניכר שג.ד מבטא מצוקה כשהוא בוכה ומנופף בידו וכי נגרם לו כאב. לא מצאתי ממש בטענת ההגנה ששיבתה של הנאשמת על ג.ד, ואחירתה בידיו נעשו כניסיון לנקות את פניו. שוכנעתי כי מעשיה אלה המצטרפים למעשיה כלפיו כשמשכה אותו מזרועותיו המתוחות כלפי מעלה בשתי הזדמנויות, מהווים בהצטברותם מעשי התעללות, משיש בהם משום גרימת סבל לפעוט, הטלת פחד ואכזריות. מעשים אלה אף עולים כדי תקיפת קטין.

שוכנעתי שמעשיה של הנאשמת כלפי ע.ד בן השנה ו-11 חודשים, עולים לכדי תקיפת קטין. הנאשמת הרימה אותו באמצעות יד אחת שאחזה במרכז גופו וידה השנייה אחזה בפניו, נשאה אותו ביד תוך מתיחתה עד שהוא נפל, הקימה אותו והובילה אותו למקום מושבה ואז לפתה את ידיו לפנים והיכתה באפו באמצעות אצבעותיה מספר פעמים. ניכר שלע.ד נגרם כאב של ממש, הן מנפילתו ומאחיזתה בו ובהמשך מהכאתה באפו, הנלמד מבכיו ומהבעת פניו. בהמשך לכך הנאשמת העמידה את ע.ד מאחוריה, שילבה את ידיו בעודו בוכה ונגעה באזנו כשלא ניתן לקבוע בוודאות שמשכה באזנו ואולם ניכר שע.ד מגלה סימני מצוקה, הוא בוכה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

רוקע ברגליו ומטה בחדות את ראשו לאחור בעת שהנאשמת נוגעת באזנו, ומכאן שיש להסיק שמגע הנאשמת באזנו של ע.ד, גרם לע.ד כאב.

אישום שני –

19. **על פי המתואר בכתב האישום – בתאריך 28.5.19 שהתה הנאשמת בגן.**

סעיף 2 – בשעה 12:23 ישבה נ.ק ליד שולחן עם הנאשמת ושלושה פעוטות נוספים. לפתע, גררה הנאשמת את נ.ק עם הכיסא שעליו ישבה, אל מסדרון חשוך (המילה חשוך נמחקה על ידי המאשימה) מחוץ לחדר המרכזי של הגן, שם נשארה נ.ק לבדה בחושך במשך זמן מה (תוקן בהסכמת המאשימה לאחר שבמקור נכתב "למשך כארבע דקות").

סעיף 3 – בשעה 12:32 זחלה ל.ט על רצפת החדר שבגן. הנאשמת נכנסה לחדר, הרימה את ל.ט והטיחה אותה על המזרן. בהמשך, השכיבה את ל.ט על בטנה, טלטלה אותה ואחר כך דרכה על גבה כדי שלא תזוז. בשעה 15:02 זחלה ל.ט על רצפת החדר. הנאשמת ניגשה אליה, הרימה אותה באמצעות אחיזת יד ורגל והשעינה את גבה של ל.ט על דופן הלול תוך שטלטלה אותה מצד לצד. לבסוף, אחזה ברגלה ובידה של ל.ט, והכניסה אותה ללול כאשר ראשה של הפעוטה מופנה ונחבט במזרן הלול.

20. **לטענת ב"כ הנאשמת –**

סעיף 2 – בסרטון 122300, עסקינן בדקה ולא בארבע דקות, ולא ניתן להבחין אם מדובר במקום חשוך.

סעיף 3 – בסרטון 12315, בשעה 12:32 לא נראה טלטול, וכן בשעה 15:02 לא נראה טלטול. בסרטון 150159 לא נראה שראשה של הקטינה נחבט במזרן הלול.

לא פורטו החבלות שנגרמו, לכל היותר מדובר בתקיפה, ולא בהתעללות.

21. **לטענת ב"כ המאשימה –**

סעיף 2 – המאשימה מקבלת את טיעון ההגנה, המאשימה תוריד את המילה "חשוך" ובמקום "נשארה בחדר 4 דקות" ירשם ל"זמן מה".

סעיף 3 – בשעה 12:32 נצפה טלטול באמצעות דריכה על הגב והזזת רגלה של הנאשמת תוך כדי פעולת הדריכה. בשעה 15:02 לא רק שראשה של התינוקת נחבט במזרן, אלא גם בדפנות הלול. הנאשמת נצפית מטלטלת את התינוקת (39:00).

22. **העובדות המוכחות –**

סעיף 2 – סרטון 28122300 מוכיח שהנאשמת גררה את נ.ק עם כיסאה אל מחוץ לחדר בו שהו יתר הפעוטות, אל מסדרון וסגרה את הדלת. נ.ק בכתה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

סעיף 3 – סרטון 28123159 מוכיח שהנאשמת הטיחה את ל.ט על המזרן ולאחר מספר שניות הטיחה אותה פעם נוספת כשפניה מופנות מטה, ולאחר מספר שניות דרכה על גבה. לא הוכח שהנאשמת טלטלה את ל.ט.

סרטון 28150159 מוכיח שהנאשמת הרימה את ל.ט באמצעות ידה ורגלה, השעינה אותה על גבי דופן הלול באופן שראשה של ל.ט נשמט לאחור. לא הוכח שהנאשמת טלטלה את ל.ט ולא הוכח שראשה של ל.ט נחבט במזרן. אף שלא ניתן לראות את פניה של ל.ט בברור, ניתן להסיק שהדריכה על גבה והשענתה על דופן הלול גרמו לה לכאב.

23. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

הוכח שהנאשמת הטיחה את ל.ט, בת השנה ו-3 חודשים, על המזרן פעמיים בתוך מספר שניות, בהמשך לכך דרכה על גבה. כן הוכח שהנאשמת הרימה את ל.ט באמצעות ידה ורגלה, השעינה אותה על גבה על דופן הלול באופן שראשה נשמט לאחור וניכר שמעשיה של הנאשמת גרמו לל.ט כאב ממשי. מדובר באלימות בוטה כלפי הפעוטה ל.ט הכוללת מספר מעשים, שגרמו לפעוטה כאב. דריכת הנאשמת על גבה של התינוקת והנחתה על דופן הלול באופן שראשה נטה כלפי מטה, מהווים פוטנציאל לגרימת סבל או נזק לתינוקת ומשך מעשיה של הנאשמת כלפי ל.ט עולים כדי מעשה התעללות ועבירת תקיפת קטין (3 מקרים).

אישום שלישי -

24. **על פי המתואר בכתב האישום – בתאריך 29.5.19 שהתה הנאשמת בגן.**

סעיף 2 – בשעה 13:03 ניגשה הנאשמת לא.ב.י שישבה ליד השולחן ואכלה. הנאשמת נטלה את הכיסא שעליו ישבה א.ב.י והעמידה את א.ב.י עם ידיים שלובות כשצלחת הארוחה אותה לא סיימה נותרה על השולחן. א.ב.י עמדה כשדיה שלובות עד השעה 13:19. אז נטלה הנאשמת ידיה והעמידה את א.ב.י במרכז החדר כשידיה שלובות. בשעה 13:21 ניגשה הנאשמת לא.ב.י, אחזה בידה ובלחייה של א.ב.י והיטתה ראשה בחוזקה לאחור משך דקה ארוכה.

25. **לטענת ב"כ הנאשמת – בשעה 13:12 נראית הקטינה עומדת ואוכלת. אין המדובר בהתעללות.**

26. **לטענת ב"כ המאשימה – במסגרת האירוע כל העת הילדה עושה תנועות של אי נוחות, מבוהלת, מתפתלת, מתקשה לעמוד, ממררת בבכי. בשעה 13:21 הנאשמת מטה את ראשה של הילדה לאחור.**

27. **העובדות המוכחות –**

סעיף 2 – סרטון 29130259 מוכיח שבשעה 13:03 הנאשמת משכה את הכיסא שעליו ישבה א.ב.י, העמידה אותה, משכה את ידה מהצלחת ושילבה את ידה. א.ב.י עמדה בידיים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

משולבות מול צלחת האוכל ובכתה. בשעה 13:05 הנאשמת הזיזה את א.ב.י ממקומה מול הצלחת לעבר השני של השולחן שם עמדה בידיים שלובות. בשעה 13:12 הנאשמת אפשרה לא.ב.י לאכול והיא אכלה עד לשעה 13:19. מכאן שלא הוכח שהנאשמת העמידה את א.ב.י מול צלחת האוכל מהשעה 13:03 ועד לשעה 13:19 מבלי לאפשר לה לאכול. בסרטון 29131537 נצפה כי בשעה 13:19 הנאשמת הרימה את א.ב.י באמצעות משיכת זרועותיה כדי לשטוף את פניה. סרטון 29132059 מוכיח שהנאשמת העמידה את א.ב.י במרכז החדר, ובשעה 13:21 אחזה בלחייה, היטתה בחוזקה את ראשה לאחור ותוך כדי אחיזה היא מוליכה אותה לפנים ולאחור.

28. האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –

הנאשמת הואשמה באישום זה בעבירת התעללות בלבד, ללא עבירה של תקיפת קטין. הוכח שהנאשמת העמידה את א.ב.י בשילוב ידיים למשך 9 דקות ולאחר מכן אפשרה לה לאכול בעמידה. כן הוכח שהנאשמת העמידה את א.ב.י במרכז החדר, אחזה בחוזקה בלחייה ובצווארה כשא.ב.י בוכה. מעשים אלה, כשלעצמם, אינם עולים כדי התעללות, הואיל ואין בהם פוטנציאל לגרימת סבל או נזק לקורבן, ואין בהם כשלעצמם אכזריות, הטלת אימה משמעותית, ביזוי או השפלה. עם זאת, במעשים אלה גרמה הנאשמת לא.ב.י לכאב ממשי ומכאן שיש להרשיעה בעבירת תקיפת קטין. על פי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") שוכנעתי כי ניתנה לנאשמת הזדמנות להתגונן אף מפני עבירה זו, בין היתר, בשים לב לכך שמדובר בעבירה קלה יותר מעבירת התעללות.

אישום רביעי –

29. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום –** בתאריך 30.5.19 שהתה הנאשמת בגן.

סעיף 2 – בשעה 09:56 עת אכלה נ.ק ארוחת בוקר, ניגשה אליה הנאשמת והכתה בראשה מספר מכות. בשעה 09:59 דחפה הנאשמת את ראשה של נ.ק. לצלחת ממנה אכלה.

סעיף 3 – בהמשך, משכה הנאשמת מנ.ק את הכיסא שעליו אכלה, וכך גם מא.ב.י ו-א.ע שאכלו, ובשל מעשי הנאשמת נאלצו לעבור לאכול בעמידה.

סעיף 4 – בשעה 15:14 העירה הנאשמת תינוקות ופעוטות משנת הצהריים בחדר השינה שבגן. ל.ט זחלה מחוץ לחדר בעקבות הנאשמת שהותירה את שער הכניסה פתוח. הנאשמת החזירה את ל.ט. לחדר, תוך שאחזה בה והטיחה אותה בחוזקה מגובה על גבה על המזרן.

סעיף 5 – בשעה 15:26 טיפסה ל.ט על כיסא, הנאשמת ניגשה אליה, הרימה אותה באוויר, הטיחה אותה על הכיסא בחוזקה, אחזה באמצעות ידה בשתי לחייה של התינוקת, היטתה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-07-14327-07 מדינת ישראל נ' מעודה

- ומתחה את ראשה לאחור משך שניות ארוכות. גם לאחר שהנאשמת עזבה את התינוקות, נשארה לשבת כך שראשה של התינוקות מוטה לאחור בצורה מסוכנת.
- 30. לטענת ב"כ הנאשמת –**
- סעיף 2 – סיפא –** בשעה 56:09 נראות טפיחות בראש.
- סעיפים 3 ו-4 –** הנאשמת מאשרת.
- סעיף 5 –** בסרטון 152600 אין המדובר בשניות ארוכות, ואין ראייה לכך שהטיית הראש לאחור מהווה "צורה מסוכנת".
- נרשם ריבוי עבירות ויש לציין מספר מפורש. לא פורטה שום חבלה. לא נרשם מהי ההתעללות.
- 31. לטענת ב"כ המאשימה –**
- סעיף 2 –** בית המשפט מתבקש לצפות בסרטון 95559 ולהכריע.
- סעיף 5 –** בית המשפט מתבקש לצפות בסרטון 152600 ולהכריע.
- 32. העובדות המוכחות –**
- סעיף 2 –** סרטון 30095559 מוכיח שהנאשמת הכתה מספר פעמים באמצעות אצבעותיה באזנה של נ.ק, היכתה קלות בראשה ודחפה את ראשה לפני (שעה 56:09). סרטון 30095859 מוכיח שבשעה 59:09 הנאשמת דחפה את ראשה של נ.ק לצלחת ממנה אכלה.
- סעיף 3 –** הנאשמת אישרה את העולה בסעיף ומשכך הוכח שהנאשמת משכה מנ.ק את הכיסא שעליו אכלה וכך גם מא.ב.י ומא.ע שאכלו, ובשל מעשיה הם נאלצו לאכול בעמידה.
- סעיף 4 –** הנאשמת אישרה את העולה בסעיף ומשכך הוכח שהנאשמת העירה את הפעוטות משנת הצהרים בחדר השינה בגן, ל.ט זחלה מחוץ לחדר בעקבות הנאשמת שהותירה את שער הכניסה פתוח. הנאשמת החזירה את ל.ט לחדר תוך שאחזה בה והטיחה אותה בחוזקה מגובה על גבה על המזרן.
- סעיף 5 –** סרטון 152600 מוכיח שבשעה 15:26 הנאשמת הרימה את ל.ט והטיחה אותה בחוזקה על הכיסא, אחזה בפניה ומשכה את ראשה לאחור למשך מספר שניות באופן מסכן. ראשה של ל.ט נותר שמוט לאחור למשך מספר שניות נוספות.
- 33. האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**
- משהוכח שהנאשמת הטיחה בחוזקה את ל.ט בת השנה ו-3 חודשים פעם אחת מגובה, על גבה על המזרן, ופעם נוספת על כיסא תוך שהיא מטה את ראשה בחוזקה לאחור, באופן שנגרם לל.ט כאב, שוכנעתי שמדובר בסדרת מעשים שגרמו לפעוטה לכאב ולפחד ועולה מהם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

פוטנציאל לפגיעה חמורה מפאת גילה הצעיר של הפעוטה ומעשיה האלימים של הנאשמת. אני קובע שבמעשיה הנאשמת ביצעה עבירת התעללות בקטין. מעשים אלה אף עולים כדי תקיפת קטין.

משהוכח שהנאשמת היכתה את נ.ק ולקטינה נגרם כאב ממשי שבא לידי ביטוי בבכי, אני קובע שהנאשמת ביצעה עבירת תקיפת קטין.

אישום חמישי

34. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום** – בתאריך 31.5.19 שהתה הנאשמת בגן.

סעיף 2 – בשעה 9:20 השכיבה הנאשמת את י.א על גבו והכניסה בקבוק לפיו כשראשו צמוד לרצפה, תוך שהתינוק משתולל ומנסה להתנגד במשך כ-4 דקות.

סעיף 3 – בין השעות 11:39-11:54 העמידה הנאשמת את א.ד כשפניה אל הקיר מבלי שתוכל להישען או להיתמך בדבר.

35. **לטענת ב"כ הנאשמת** -

סעיף 2 – בסרטון 1092000 עולה ספק אם מדובר בעבירה. בכל הנוגע להתנגדות הקטין, רק כעבור 3 דקות, עת נצפית התנגדות עם הראש, אותה האכלה – מפסיקה.

סעיף 3 – סרטונים 113859, 114539, אינם מצביעים על כך שהנאשמת היא זו שנתנה את ההוראה להעמיד את הקטינה כשפניה אל הקיר. בגן נצפית סייעת נוספת.

הנאשמת כופרת שביצעה עבירת התעללות באישום זה.

36. **לטענת ב"כ המאשימה** –

סעיף 2 – בסרטון 1092000 התינוק מזיז ידיים ורגליים בפראות כאילו הוא נחנק, וזו התעללות.

סעיף 3 – בחקירתה מיום 1.7.19 בשעה 16:31, שורה 120, הנאשמת נשאלה מי הילדה שהיא מעמידה עם הפנים לקיר, והנאשמת משיבה י.א. נוסף על האמור, נצפית הנאשמת מנהלת את הסיטואציה, בכך שבשעה 11:40:05 היא צועקת על הילדה, מדברת אליה ומשאירה אותה עומדת. בשעה 11:42 ניגשת אליה מאחור ומשלבת ידה.

37. **העובדות המוכחות** –

סעיף 2 – סרטון 31092000 מוכיח שבשעה 9:20 הנאשמת השכיבה על התינוק א.י על גבו והכניסה לפיו בקבוק כשראשו צמוד לרצפה תוך שא.י מנסה להתנגד במשך 4 דקות. בסרטון נראה א.י שהוא מנופף בידיו וברגליו כל משך האכלתו ובהמשך החל מהשעה 9:22 הוא מנסה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

להתהפך, אך הנאשמת מונעת ממנו להתהפך בעזרת הנחת אמת ידה על חזהו. בשעה 23: 9 א.י מצליח להתהפך ואז הנאשמת הופכת אותו על גבו. א.י נצפה בוכה.

סעיף 3 – סרטונים 31113859 ו-31114539 מוכיחים שהפעוטה א.ד. עמדה מול קיר במשך 15 דקות (11: 39-11: 54). לא ניתן לזהות מי הורה לא.ד. לעמוד בפנים לקיר, אולם לאחר דקה (11: 40) הנאשמת נזפה בה (ניתן להסיק שמדובר בנזיפה בשל השימוש באצבע המורה) ובהמשך לכך בשעה 11: 42 ניגשה אליה ושילבה את ידיה. מכאן שניתן להסיק שהנאשמת גרמה לכך שא.ד. נאלצה לעמוד כשפניה לקיר. בשעה 11: 53 א.ד. מתיישבת כאשר הנאשמת אינה בקרבתה.

בחקירתה ביום 1.7.19 בשורה 120 נשאלת הנאשמת: "שעה 11: 39 עד השעה 11: 54 מי הילדה שאת מעמידה עם הפנים לקיר?"

הנאשמת משיבה: "א" (בחקירתה מסרה את השם הפרטי)

הנאשמת נשאלת: "את זוכרת לומר מה היא עשתה?"

הנאשמת משיבה: "לא".

מהעולה בסרטון 31113859 בו נצפית הנאשמת נוזפת בא.ד. דקה לאחר שהחלה לעמוד בפנים לקיר ושתי דקות לאחר מכן משלבת את ידיה וכן מתשובותיה בחקירתה במשטרה, אני קובע שהנאשמת גרמה לא.ד. לעמוד כשפניה לקיר למשך 15 דקות.

האם העובדות מקימות עבירה של התעללות – 38.

הוכח שהנאשמת השכיבה את התינוק א.י בן ה-10 חודשים על גבו והאכילה אותו בבקבוק כשראשו צמוד לרצפה ובעודו מנסה להתנגד. ניתן להתרשם מתנועות גפיו ומניסיונותיו להתהפך על בטנו שהוא חווה מצוקה וניתן לראות בסוף הסרטון (9: 23) שהוא בוכה. מכאן ניתן לקבוע שהנאשמת בהתנהגותה גרמה לו לכאב. מעשים אלה כשלעצמם אינם עולים כדי התעללות בקטין, הואיל ואין בהם מימד של פוטנציאל לגרימת סבל או נזק, ואין בהם הטלת אימה משמעותית או ביזוי והשפלה. הנאשמת לא הועמדה לדין באישום זה בעבירה של תקיפת קטין, ואולם סבורני כי מעשים אלה עולים כדי תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש. על פי סעיף 184 לחסד"פ, סבורני כי ניתנה לנאשמת הזדמנות להתגונן אף מפני עבירה זו.

בנוסף לכך הוכח שהנאשמת העמידה את א.ד. בת השנתיים ו-7 חודשים למשך 15 דקות כשפניה לקיר. הפעוטה אמנם בוכה ורוקעת ברגליה, אך אינה מגלה סימני מצוקה. לא שוכנעתי כי במעשים אלה יש פוטנציאל של גרימת סבל או נזק, והם אינם עולים, כשלעצמם, כדי אכזריות, הטלת אימה משמעותית או ביזוי והשפלה. לפיכך, לא שוכנעתי שמעשי הנאשמת עולים כדי התעללות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

אישום שישי

39. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום – בתאריך 2.6.19 שהתה הנאשמת בגן.**
- סעיף 2 –** א.ק הוא תינוק בעל כליה אחת והנאשמת הייתה מודעת לכך. בשעה 09:53 הנאשמת ניגשה לא.ק שישב על כיסא ומשכה את ראשו בכוח לאחור. לאחר מכן, קירבה בחוזקה את הכיסא לשולחן עד שבטנו של התינוק, חסר הכליה, נמחצה בין הכיסא לשולחן.
- סעיף 3 –** בשעה 10:24 ניגשה הנאשמת לא.ו.ע שישבה על הרצפה, סובבה את ידה מאחור, הרימה אותה באמצעות ידה המסובבת וגררה אותה תוך שא.ו.ע בוכה.
- סעיף 4 –** בשעה 10:47 ניגשה הנאשמת לע.ד, שישב על כיסא, אחזה בחוזקה באמצעות ידה בפניו, והיטתה ראשו בכוח לאחור חרף התנגדותו.
- סעיף 5 –** בשעה 12:34 ניגשה הנאשמת לנ.ק שישבה על כיסא ודחפה את ראשה בחוזקה לאחור.
- סעיף 6 –** בשעה 13:38 נעמדה א.ו.ע (תוקן בהסכמה לאחר שבמקור נכתב א.ע) על כיסא. הנאשמת משכה באגרסיביות את הכיסא שעה שא.ו.ע עמדה עליו. א.ו.ע החליקה ונפלה על ראשה. הנאשמת הרימה אותה לספה הסמוכה מבלי לבדוק מה אירע לה.
40. **לטענת ב"כ הנאשמת –**
- סעיף 2 –** סרטון 095259 מעלה כי הנאשמת משכה בראשו של הקטין, לא בכוח, והצמידה אותו לשולחן.
- סעיפים 3 ו-4 –** הנאשמת מאשרת.
- סעיף 5 –** סרטון 123359 מעלה כי דחיפת ראשה של הקטינה לאחור לא בוצעה בחוזקה.
- סעיף 6 –** סרטון 133759 מעלה כי משיכת הכיסא נעשתה בטעות, וכי הנאשמת כן בדקה מה אירע לקטינה.
- לא צוינו חבלות כלשהן שנגרמו ומשכך לא ניתן להרשיע את הנאשמת בעבירת תקיפת קטין. כמו כן אין מדובר בעבירת התעללות כלפי כל אחד מהקטינים.
41. **לטענת ב"כ המאשימה –** בית-המשפט מתבקש לצפות בסרטונים ולקבוע שהניסוח משקף את הנצפה.
42. **העובדות המוכחות –**
- סעיף 2 –** סרטון 02095259 מוכיח שהנאשמת הדפה את ראשו של א.ק לאחור, ואולם לא ניתן לקבוע שמשכה את ראשו בכוח לאחור. הנאשמת קירבה את א.ק שישב על כיסא בצמוד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

לשולחן, אולם לא ניתן לקבוע שבטנו נמחצה, משא.ק לא גילה סימני כאב או סבל, הוא לא בכה, ולאחר מספר שניות הרחיק בעצמו את הכיסא מהשולחן. ניתן לקבוע שהנאשמת משכה את ראשו של א.ק לאחור אף אם לא בכוח רב ולאחר מכן קירבה בחוזקה את הכיסא עליו ישב עד שבטנו הוצמדה לשולחן.

סעיף 3 – הנאשמת הודתה ומשכך הוכח כי בשעה 10:24 ניגשה לא.ו.ע שישבה על הרצפה, סובבה את ידה מאחור, הרימה אותה באמצעות ידה המסובבת וגררה אותה תוך שהיא בוכה.

סעיף 4 – הנאשמת הודתה ומשכך הוכח שבשעה 10:47 ניגשה לע.ד שישב על כיסא, אחזה בחוזקה באמצעות ידיה בפניו והיטתה ראשו בכוח לאחור חרף התנגדותו. בצפייה בסרטון 02104659 ניתן לראות שלאחר מעשיה של הנאשמת ע.ד בכה, אף שבמהלך המעשה לא ניתן לראות את פניו.

סעיף 5 – סרטון 02104659 מוכיח שהנאשמת דחפה את ראשה של נ.ק בעזרת אצבעותיה באופן שגרם להטיית ראשה של נ.ק לאחור באופן משמעותי. מכאן ניתן להסיק שהנאשמת דחפה בחוזקה את ראשה של נ.ק.

סעיף 6 – סרטון 02133759 מלמד שהנאשמת הזיזה את הכיסא שעליו עמדה א.ע כשגבה פנה לעבר הכיסא ונראה שהנאשמת לא הבחינה שא.ע עומדת על הכיסא. לאחר נפילתה של א.ע על ראשה, הנאשמת הרימה אותה והניחה אותה על הספה, ורואים שהיא רוכנת לעברה ובהמשך מקנחת את אפה. לא ניתן לקבוע שהנאשמת לא בדקה מה אירע לא.ע בעקבות נפילתה.

43. האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –

אף שהנאשמת פעלה באלימות וגרמה כאב ל-3 פעוטות, לא שוכנעתי שמדובר בעבירת התעללות כלפי כל אחד מהפעוטות שנפגעו. מעשיה של הנאשמת, עת משכה את ראשו של א.ק בן השנה ו-8 חודשים, גם אם לא בכוח רב ובהמשך הצמידה את בטנו לשולחן אף שידעה שהיא חסר כליה, וכן בעת שסובבה את ידה של א.ו.ע בת השנתיים לאחור, הרימה אותה באמצעות ידה המסובבת וגררה אותה, תוך שהיא בוכה ובכך מבטאת את הכאב שנגרם לה ממעשי הנאשמת, וכן בעת שדחפה את ראשה של נ.ק בת השנתיים בחוזקה לאחור, עולים כדי עבירת תקיפת קטין (3 מקרים).

אישום שביעי

44. על פי המתואר בעובדות כתב האישום – בתאריך 3.6.19 הנאשמת שהתה בגן.

סעיף 2 – בשעה 08:47 ניגשה לע.ד וסטרה על פניו. סמוך לאחר מכן התקרבה לע.ד בשנית וצבטה את ירכו סמוך למפשעתו. מעוצמת הצביטה, בכה ע.ד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

- סעיף 3** – בשעה 10:17 גררה הנאשמת את ע.ד. באמצעות משיכת שערן מהחדר המרכזי החוצה.
- סעיף 4** – בתאריך 3.6.19, משך זמן מה (תוקן בהסכמת המאשימה לאחר שבמקור נכתב "בין השעות 11:54-12:37, במשך כ-43 דקות"), העמידה הנאשמת את ע.ד. ואת א.ק, בעל הכליה האחת, בשילוב ידיים מבלי שיוכלו להישען או להיתמך בדבר.
- סעיף 5** – הנאשמת בעטה בא.ו.ע (תוקן בהסכמה לאחר שבמקור נכתב א.ע), דחפה אותה וסטרה על פניה תוך שא.ו.ע מיררה בבכי.
- סעיף 6** – בשעה 12:32 בחדר השינה שבגן, הרימה הנאשמת את ע.ד. באמצעות ידו השמאלית והטיחה אותו בחוזקה על המזרן.
- סעיף 7** – בשעה 12:53 שכבה ל.ט על מזרן בחדר השינה שבגן. בתוך לול סמוך היו שני מזרנים גדולים. הנאשמת הוציאה את המזרנים וזרקה אותם על ראשה ועל גופה של התינוקת באופן שהמזרנים כיסו אותה לחלוטין, על כל כובדם.
45. **לטענת ב"כ הנאשמת** –
- סעיף 3** – סרטון 101700 מעלה כי הנאשמת החזיקה את ראשו של הקטין, אך לא משכה בשערן.
- סעיף 4** – בסרטון 12200 נראית רק דקה 12:20 עד 12:21, נראים השניים עומדים עם ידיים שלובות, ובדקה 12:21 נראה ע.ד. מתיישב.
- הנאשמת מאשרת את יתר סעיפי אישום 7.
46. **לטענת ב"כ המאשימה** –
- סעיף 3** – בית המשפט מתבקש לצפות בסרטון 01700 ולקבוע כי הניסוח משקף את הנצפה.
- סעיף 4** – בחקירת הנאשמת היא מאשרת כיצד בין השעות 11:54 עד 12:37 עמדו הילדים במשך 43 דקות. עם זאת, לאור העובדה כי להגנה הועבר סרטון בן דקה בלבד, הסכימה המאשימה לתקן את הסעיף כך שיירשם שהאירוע התרחש "משך זמן מה".
48. **העובדות המוכחות** –
- סעיף 2** – הנאשמת הודתה ומשכך הוכח שבשעה 8:47 ניגשה לע.ד. וסטרה על פניו ולאחר מכן התקרבה אליו בשנית וצבטה בירכו סמוך למפשעתו ומעוצמת הצביטה ע.ד. בכה.
- סעיף 3** – בסרטון 0301700 נצפית הנאשמת אוחזת בראשו של ע.ד. ודוחפת אותו באמצעות ידה לעבר הצד השני של החדר. בעת שהנאשמת וע.ד. מתקרבים לעבר המצלמה (10:17:53)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

לא ניתן לזהות בוודאות שהיא לופתת את שערן של ע.ד. מכאן שהנאשמת דחפה את ע.ד באמצעות החזקת ראשו בחזקה וכך הובילה אותו לעבר השני של החדר.

סעיף 4 – בהתאם להסכמת המאשימה ועמדת הנאשמת, יש לקבוע שהנאשמת העמידה את ע.ד ואת א.ק. בעל הכליה האחת, בשילוב ידיים מבלי שיוכלו להישען או להיתמך בדבר למשך זמן מה.

סעיף 5 – הנאשמת הודתה ומכאן שהוכח שבשעה 12:12 היא בעטה בא.ע, דחפה אותה וסטרה על פניה תוך שא.ע. מיררה בבכי.

סעיף 6 – הנאשמת הודתה ומשכך הוכח שבשעה 12:32 בחדר השינה בגן הרימה את ע.ד באמצעות ידו השמאלית והטיחה אותו בחזקה על המזרן.

סעיף 7 – הנאשמת הודתה ומשכך הוכח שבשעה 12:53 בעת של ט שכבה על מזרן בחדר השינה בגן, הוציאה שני מזרונים גדולים שהיו בלול שעמד בסמוך וזרקה אותם על ראשה ועל גופה של ל.ט באופן שהמזרונים כיסו אותה לחלוטין על כובדם.

49. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

הנאשמת ביצעה סדרת מעשי אלימות כלפי ע.ד בן השנה ו-11 חודשים שהחלו בשעה 8:47 עת סטרה לו וצבטה את ירכו בסמוך למפשעתו, מעשים שגרמו לו לכאב ולבכי, בהמשך דחפה אותו בראשו לעבר הצד השני של החדר, העמידה אותו זמן מה בשילוב ידיים מבלי שיכול היה להישען ולהיתמך ובשעה 12:32 הרימה אותו בזרועו והטיחה אותו על המזרן בחזקה. סדרת מעשיה האלימים של הנאשמת כלפי ע.ד בהצטברותם, אשר יש בהם גרימת סבל וכאב לפעוט ע.ד, אכזריות, הטלת פחד ואימה תוך השפלתו וביזויו, עולים כדי עבירת התעללות. מעשים אלה מהווים אף תקיפת קטין.

כך גם מעשי הנאשמת כלפי א.ע בת השנתיים ו-9 חודשים, עת בעטה בה, סטרה על פניה ודחפה אותה בעודה ממררת בבכי, ובכך ביטאה את הכאב שנגרם לה בשל מעשי הנאשמת, עולים כדי התאכזרות והטלת מורא על הפעוטה ומהווים עבירת התעללות לצד עבירת תקיפת קטין.

מעשי הנאשמת כלפי ל.ט בת השנה ו-3 חודשים, אשר זרקה על ראשה של הפעוטה שני מזרונים גדולים אשר כיסו את ראשה וגופה. אף שלא ניתן לזהות את פניה של הפעוטה כיוון שהיו מכוסים במזרונים, ניתן להסיק שנגרם לה כאב ומכאן שהעובדות שהוכחו עולות כדי עבירת תקיפת קטין. לפיכך, יש להרשיע את הנאשמת בעבירת תקיפת קטין.

אישום שמיני

50. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום – בתאריך 4.6.19 שהתה הנאשמת בגן.**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

סעיף 2 – בשעה 10:14 שעה שהנאשמת ניקתה את החדר, ניגשה לע.ד שישב על ספה ושתה מבקבוק, היכתה אותו במצחו באמצעות ידה, וע.ד נהדף אל הקיר מאחור ובכה.

סעיף 3 – בשעה 10:18, בעת שניקתה הנאשמת את החדר, ניגשה בשנית לע.ד, סטרה על לחיו פעמיים והמשיכה לנקות.

סעיף 4 – בשעה 12:42 ישב א.ק, בעל הכליה האחת, על כורסה ושתה מבקבוק. הנאשמת ניגשה אליו, אחזה באמצעות ידה בחוזקה בלחיו ובפיו וסובבה את פניו לצדדים קדימה ולאחור, שוב ושוב, שעה שא.ק בוכה.

סעיף 5 – בשעה 13:36 עמדה א.ב.י ליד שולחן האוכל. הנאשמת ניגשה לא.ב.י, משכה וצבטה את אוזנה מלמעלה עד שא.ב.י בכתה.

סעיף 6 – בין השעות 14:08-14:18, משך כעשר דקות, בחדר השינה שבגן, ישבה הנאשמת על ע.ד, שאותו כיסתה בשמיכה, לרבות ראשו ופניו. הנאשמת אחזה ברגליו באמצעות רגליה, הצמידה את ראשו למזרן בידה האחת, ובידה השנייה אחזה בו באזור הפה.

51. עובדות אישום זה אינן במחלוקת עובדתית בין הצדדים, ומכאן שיש לקבוע שהנאשמת ביצעה את המעשים המיוחסים לה באישום זה.

52. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

בכל הנוגע לעבירת תקיפת קטין, הרי שהנאשמת באישום זה תקפה שלושה פעוטות (ע.ד, א.ק, א.ב.י). כל אחד מהפעוטות הגיב בבכי לאלומות שהופנתה כלפיו מהנאשמת, וניכר כי מעשי הנאשמת גרמו להם לחבלה של ממש, ולו במובן של מכאוב ממשי. לפיכך, הוכחה באישום זה עבירה של תקיפת קטין (בשלושה מקרים).

בכל הנוגע לעבירת ההתעללות, שוכנעתי כי המעשים שבוצעו כלפי ע.ד באישום זה עולים כדי התעללות. מדובר בריבוי מעשים אשר החלו בהכאתו במצחו, ובעקבות זאת הוא נהדף אל הקיר ובכה. בהמשך, הנאשמת סטרה על לחיו פעמיים, ולאחר מכן במשך כעשר דקות, ישבה הנאשמת על ע.ד, שאותו כיסתה בשמיכה, לרבות ראשו ופניו. הנאשמת אחזה ברגליו באמצעות רגליה, הצמידה את ראשו למזרן בידה האחת, ובידה השנייה אחזה בו באזור הפה.

מעשים אלה של הנאשמת כלפי ע.ד היה בהם פוטנציאל חמור במיוחד של פגיעה בשלומו ובבריאותו של ע.ד. בהקשר זה יש לציין כי ישיבה של גננת על תינוק רך בשנים, היא מסוכנת, ובמקרה אחר (שונה בעובדותיו) אף הובילה למותה של התינוקת יסמין וינטה ז"ל (ראו ת"פ (מח' מר') 24262-06-18 מדינת ישראל נ' סקיבנקו [14.7.19]). לפיכך, מעשיה של הנאשמת כלפי ע.ד עולים כדי התעללות בקטין באישום זה, וכן כדי תקיפת קטין.

אישום תשיעי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

53. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום – בתאריך 5.6.19 שהתה הנאשמת בגן.**
- סעיף 2 –** בשעה 9: 58 סטרה הנאשמת על פניו של ע.ד.
- סעיף 3 –** בשעה 10: 06 ישב ע.ד על כיסא. הנאשמת הרימה אותו באמצעות משיכת חולצתו, והטיחה אותו לכיוון הרצפה עד שנפל בחוזקה על גבו. לאחר מכן, הרימה אותו שוב באגרסיביות על הכיסא.
- סעיף 4 –** בשעה 11: 48 שיחק ע.ד ביושבו על הרצפה. הנאשמת הרימה אותו תוך טלטולו והטיחה אותו על הכיסא.
- סעיף 5 –** בשעה 11: 51 ישב ע.ד על כיסא, הנאשמת משכה את ע.ד לאחור עם הכיסא עד שנפל על ראשו. לאחר מכן, הרימה הנאשמת את ע.ד והושיבה אותו בכוח על הכיסא.
- סעיף 6 –** בשעה 11: 47, ישב ע.ד על כיסא. הנאשמת נטלה חבל וקשרה את זרועותיו זו לזו מאחורי הגב מעל מרפקיו. ע.ד צרח מכאבים, נפל על הרצפה עת ידיו קשורות והתפתל. רק בשעה 12: 25, לאחר 38 דקות בהן ידיו של ע.ד היו קשורות לאחור, התירה הנאשמת את החבל.
54. **לטענת ב"כ הנאשמת –**
- סעיף 4 –** הנאשמת חלקה על כך שבסרטון 114800 נראה טלטול. אישרה את יתר הסעיפים, אך טענה שלא מדובר בהתעללות.
55. **לטענת ב"כ המאשימה –** צפייה בסרטון האמור מעלה כי האישום משקף את הנצפה.
56. **העובדות המוכחות –**
- סעיף 2 –** הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 9: 58 סטרה הנאשמת על פניו של ע.ד.
- סעיף 3 –** הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 10: 06 הנאשמת הרימה את ע.ד אשר ישב על כיסא, באמצעות משיכת חולצתו, והטיחה אותו לכיוון הרצפה עד שנפל בחוזקה על גבו. לאחר מכן, הרימה אותו שוב באגרסיביות על הכיסא.
- סעיף 4 –** סרטון 05114800 מוכיח שהנאשמת הרימה את ע.ד במשיכת ידו, הדפה אותו באמצעות הברך שלה בגבו והטיחה אותו על הכיסא. לא הוכח שהנאשמת טלטלה את ע.ד בעת שהרימה אותו והובילה אותו לעבר הכיסא.
- סעיף 5 –** הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 11: 51 הנאשמת משכה את ע.ד לאחור עם הכיסא עליו ישב עד שנפל על ראשו. לאחר מכן, הרימה הנאשמת את ע.ד והושיבה אותו בכוח על הכיסא.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

סעיף 6 – הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 11:47, הנאשמת נטלה חבל וקשרה את זרועותיו של ע.ד, אשר ישב על כיסא, זו לזו מאחורי הגב מעל מרפקיו. ע.ד צרח מכאבים, נפל על הרצפה עת ידיו קשורות והתפתל. רק בשעה 12:25, לאחר 38 דקות בהן ידיו של ע.ד היו קשורות לאחור, התירה הנאשמת את החבל.

57. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

שוכנעתי כי העובדות המוכחות באישום זה עולות כדי עבירת התעללות בע.ד. ראשית, מדובר בריבוי מעשים כלפי ע.ד באותו יום, החל מסטירה על פניו, הרמתו באמצעות משיכת חולצתו, הטחתו לכיוון הרצפה עד שנפל בחוזקה על גבו, הרמתו באגרסיביות, משיכתו לאחור עם הכיסא עד שנפל על ראשו, הרמתו שוב והושבתו בכוח על הכיסא, ובהמשך – תוך התעצמות חומרת המעשים – הנאשמת נטלה חבל וקשרה את זרועותיו זו לזו מאחורי הגב מעל מרפקיו. ע.ד צרח מכאבים נפל על הרצפה עת ידיו קשורות והתפתל, ורק כעבור 28 דקות (סרטון 05115700 מתחיל בשעה 11:57 ולא בשעה 11:47 ככתוב בכתב האישום) בהן ידיו של ע.ד היו קשורות לאחור, התירה הנאשמת את החבל. מעשים אלה בהצטברותם, יש בהם משום גרימת סבל לפעוט, אכזריות, הטלת פחד ואימה משמעותיים על הפעוט הרך ודיכוי, תוך השפלתו וביזויו. לפיכך, הוכחה באישום זה עבירה של התעללות.

אישום עשירי

58. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום –** בתאריך 6.6.19 שהתה הנאשמת בגן.

סעיף 2 – בשעה 10:05 ישב הפעוט שזהותו אינה ידועה למאשימה (תוקן בהסכמת המאשימה, ובמקור נכתב הפעוט ע.ד) על כיסא. הנאשמת הרימה את הפעוט באמצעות אחיזה בצווארו והטיחה אותו בחזרה בכיסא.

סעיף 3 – בשעה 10:54 ישב ע.ד על כיסא. הנאשמת משכה בכוח את ראשו לאחור חרף התנגדותו למשך כשתי דקות.

סעיף 4 – בשעה 11:09 ישבו הנאשמת וע.ד ליד שולחן בחדר מנוחה בגן, הנאשמת הרימה את ע.ד מהכיסא והטיחה אותו בכיסא בכוח, חרף התנגדותו. לבסוף השליכה הנאשמת את ע.ד בחוזקה לתוך לול סמוך ויצאה מהחדר. לאחר מספר שניות שבה, הוציאה את ע.ד מהלול והטיחה אותו בחוזקה בכיסא, צבטה אותו בכתפיו והטיחה את ראשו בשולחן. כתוצאה מאלימות הנאשמת, ע.ד. בכה כל העת.

סעיף 5 – בשעה 11:25 ישב ע.ד על כיסא בחדר, הנאשמת דחפה אותו לאחור עד שקיבל מכה בראשו, אחזה בכתפו והשכיבה אותו על שני כיסאות סמוכים זה לזה. ע.ד ירד מהכיסאות והנאשמת הטיחה אותו על הכיסא בחוזקה, חרף בכיו הרב.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

- סעיף 6** – בשעה 31: 12 ע.ד ישב על כיסא. הנאשמת משכה את ראשו בכוח עד ש.ע.ד נפל לאחור על הרצפה, בהמשך הרימה אותו בכוח והטיחה אותו על הכיסא.
- סעיף 7** – בסוף היום בשעה 13: 15 הנאשמת נטלה חבל וקשרה את זרועותיו של ע.ד לאחור מעל מרפקיו עת שישב על כיסא. ע.ד בכה וניסה להתהלך בחדר כשידיו קשורות, לבסוף לאחר כ-35 דקות בהן היה קשור, בשעה 47: 15 פעוטה התירה את הקשר מידי וסייעה לו.
- לטענת ב"כ הנאשמת** – 59.
- סעיף 2** - הנאשמת חלקה על כך שבסרטון 100459 מדובר בע.ד.
- סעיף 3** – צפייה בסרטון 105400 מעלה שהנאשמת מנקה לקטין את האף ולא כמפורט בסעיף. הקטין אינו בוכה, דבר המחזק את טענת ההגנה.
- הנאשמת אישרה את יתר סעיפי אישום 10 אך טענה שלא מדובר בהתעללות.
- לטענת ב"כ המאשימה** – 60.
- סעיף 2** – המאשימה קיבלה את טענת ההגנה שאין מדובר בע.ד ובמקום זאת ייכתב: "פעוט שזהותו אינה ידועה למאשימה".
- סעיף 3** – בית המשפט התבקש לצפות בסרטון ולקבוע שהניסוח משקף את הנצפה.
- העובדות המוכחות** – 61.
- סעיף 2** – לאחר התיקון לפיו מדובר בפעוט שזהותו אינה ידועה למאשימה, אין מחלוקת בכך שבשעה 05: 10 הנאשמת הרימה את הפעוט אשר ישב על כיסא, באמצעות אחיזה בצווארו והטיחה אותו בחזרה לכיסא.
- סעיף 3** – בסרטון 06110900 נצפית הנאשמת מקנחת את אפו של ע.ד תוך שהיא מטה בחוזקה את ראשו לאחור למשך זמן. לאחר מעשיה, ע.ד אינו בוכה או מגלה סימני מצוקה.
- סעיף 4** – הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 09: 11 עת ישבו הנאשמת וע.ד ליד שולחן בחדר מנוחה בגן, הנאשמת הרימה את ע.ד מהכיסא והטיחה אותו בכיסא בכוח, חרף התנגדותו. לבסוף השליכה הנאשמת את ע.ד בחוזקה לתוך לול סמוך ויצאה מהחדר. לאחר מספר שניות שבה, הוציאה את ע.ד מהלול והטיחה אותו בחוזקה בכיסא, צבטה אותו בכתפיו והטיחה את ראשו בשולחן. כתוצאה מאלימות הנאשמת, ע.ד. בכה כל העת.
- סעיף 5** – הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 25: 11 הנאשמת דחפה את ע.ד אשר ישב על כיסא, לאחור עד שקיבל מכה בראשו, אחזה בכתפו והשכיבה אותו על שני כיסאות סמוכים זה לזה. ע.ד ירד מהכיסאות והנאשמת הטיחה אותו על הכיסא בחוזקה, חרף בכיו הרב.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

סעיף 6 – הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 12: 31 הנאשמת משכה בכוח את ראשו של ע.ד אשר ישב על כיסא, עד שע.ד נפל לאחור על הרצפה, בהמשך הרימה אותו בכוח והטיחה אותו על הכיסא.

סעיף 7 – הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 15: 13 הנאשמת נטלה חבל וקשרה את זרועותיו של ע.ד לאחור מעל מרפקיו עת שישב על כיסא. ע.ד בכה וניסה להתהלך בחדר כשידי קשורות, לבסוף לאחר כ-35 דקות בהן היה קשור, בשעה 15: 47 פעוטה התירה את הקשר מידי וסייעה לו.

62. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

שוכנעתי כי העובדות המוכחות באישום זה עולות כדי עבירת התעללות בע.ד. **מדובר בריבוי מעשים אלימים כלפי ע.ד במהלך יום בגן, החל מהטחתו בכוח לכיסא והשלכתו בחוזקה לתוך לול ולאחר מספר שניות הוצאתו מהלול והטחתו בחוזקה בכיסא ואז הנאשמת צבטה אותו והטיחה את ראשו בשולחן. בשל מעשיה אלה ע.ד בכה. בהמשך לכך לאחר כרבע שעה, הנאשמת דחפה את ע.ד לאחור עד שקיבל מכה בראש, אחזה בכתפו והשכיבה אותו על שני כיסאות סמוכים, וכשהוא ירד מהכיסאות, הנאשמת הטיחה אותו על כיסא בחוזקה חרף בכיו. מספר דקות לאחר מכן, כשע.ד ישב על כיסא, הנאשמת משכה את ראשו לאחור בכוח עד שהוא נפל לאחור על הרצפה, אז הרימה אותו בכוח והטיחה אותו על כיסא. לקראת סוף היום, מעשיה האלימים של הנאשמת הסלימו, עת נטלה חבל וקשרה את זרועותיו מעל המרפק, והוא ניסה להתהלך בגן בעודו בוכה, ורק כעבור 35 דקות בהן ע.ד היה קשור, הייתה זו פעוטה בגן שהתירה את החבל מידי וסייעה לו. מעשים אלה בפני עצמם ובהצטברותם, יש בהם משום גרימת סבל לפעוט, אכזריות, הטלת פחד ואימה משמעותיים על הפעוט הרך ודיכוי, תוך השפלתו וביזויו. לפיכך, הוכחה באישום זה עבירה של התעללות.**

אישום אחד עשר

63. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום – ביום 11.6.19 הנאשמת שהתה בגן.**

סעיף 2 – בשעה 11: 47 (תוקן על ידי הנאשמת לאחר שתחילה נכתב: בשעה 11: 27) ע.ד ישב על כיסא אדום עם מחסום קדמי שאותו מכנה הנאשמת "כיסא ההגבלה". הנאשמת הוציאה חבל מהמגירה וקשרה את ידיו של ע.ד בחוזקה לאחור מעל מרפקיו בכיו והותירה אותו קשור עד לשעה 12: 02. בחלוף דקות בשעה 12: 09 קשרה את ידיו של ע.ד בשנית עד לשעה 13: 03. בשעה 12: 45 בעודו קשור וישוב על כיסא ההגבלה, הנאשמת האכילה את ע.ד בכבילה.

סעיף 3 - בין השעות 13: 15 ועד ל-13: 36 הנאשמת השכיבה את ע.ד על מזרן כשישבנה צמוד לראשו ופניה לכיוון רגליו. בהמשך ישבה עליו בתנוחות שונות תוך שהיא כובלת אותו באמצעות גופה ומשחקת במכשיר הטלפון הנייד תוך שע.ד בוכה ומתפתל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

64. **לטענת ב"כ הנאשמת –**
- סעיף 2 –** הנאשמת מאשרת.
- סעיף 3 –** האירוע המפורט נמשך פרק זמן קצר יותר מהמתואר. הנאשמת טוענת שאין מדובר בעבירת התעללות.
65. **לטענת ב"כ המאשימה –**
- סעיף 3 –** בית המשפט התבקש לצפות בכל שמונת הסרטונים שעליהם מתבסס האישום.
66. **העובדות המוכחות –**
- סעיף 2 –** הנאשמת אישרה ולפיכך הוכח שבשעה 11: 47 עת ע.ד ישב על כיסא אדום עם מחסום קדמי שאותו מכנה הנאשמת "כיסא ההגבלה", הנאשמת הוציאה חבל מהמגירה וקשרה את ידיו של ע.ד בחוזקה לאחור מעל מרפקיו חרף בכיו והותירה אותו קשור עד לשעה 12: 02. בחלוף דקות בשעה 12: 09 קשרה את ידיו של ע.ד בשנית עד לשעה 13: 03. בשעה 12: 45 בעודו קשור וישוב על כיסא ההגבלה, הנאשמת האכילה את ע.ד בעודו כבול.
- סעיף 3 –** צפייה בסרטונים 11131359, 11132359, 11132645, 11132645, 11132809, 11132849, 11133459, 11133635 ו-11132613 מוכיחה שבשעה 13: 14 הנאשמת מהדקת את ידיו של ע.ד מאחורי גבו ויושבת על גבו כשידיו מהודקות מאחור. סרטון 1132359 מתחיל בשעה 13: 24 ובפער של 9 דקות מסיום הסרטון הקודם, ובו הנאשמת שבה לחדר השינה בגן, ומכאן שלא ניתן לקבוע שבמהלך הדקות שאינן מופיעות בסרטונים, הנאשמת ישבה על ע.ד. בסרטון נצפית הנאשמת כשהיא מטלטלת את ע.ד, מטיחה אותו למזרן, מצמידה את ידיו מאחור ויושבת עליו. סרטון 1133459 מתחיל בשעה 13: 35 ובפער של 6 דקות מתוך הסרטון הקודם, והוא נפתח בכך שהנאשמת עומדת ומיד לאחר מכן מתיישבת על גופו של ע.ד. מכאן שלא ניתן לקבוע שבפרק הזמן שבין הסרטונים הנאשמת ישבה על גופו של ע.ד.
67. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**
- שוכנעתי כי העובדות המוכחות באישום זה עולות כדי עבירת התעללות בע.ד. **מדובר בריבוי מעשים אלימים אשר החלו בקשירתו של ע.ד בחבל כשידיו לאחור מעל מרפקיו וזאת כשהוא בוכה ומנסה להתנגד. כך למשך 15 דקות. לאחר מספר דקות הנאשמת שבה וקשרה את ידיו של ע.ד מאחורי גבו למשך 54 דקות נוספות, ואף האכילה אותו בעודו קשור. בסעיף 3 הוכח שהנאשמת הצמידה את ידיו של ע.ד מאחור בעודו שוכב על בטנו, וישבה על גופו באופן שנמנעה ממנו יכולת לתזוזה. בכיו וניסיונו לטלטל את רגליו מעידים על גרימת כאב לפעוט. אף אם לא הוכח שמעשיה של הנאשמת ארכו 21 דקות כפי שיוחס לה בכתב האישום, מדובר**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

במעשי אלימות מתמשכים, אשר הסבו כאב לפעוט, ויש בהם משום אכזריות והטלת פחד על ע.ד תוך כדי השפלתו וביזויו ובכך הוכחה עבירת התעללות בקטין באישום זה.

אישום שניים עשר

68. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום – ביום 12.6.19 הנאשמת שהתה בגן.**
- סעיף 2 –** בין השעות 8:24 ועד ל-15:10 עמדה נ.ק ליד הקיר כשידיה שלובות, ולא יכלה לאכול ארוחת בוקר כיתר ילדי הגן. בשעה 9:47 ניסתה נ.ק לנוע בחדר, ואילו הנאשמת החזירה אותה אל סמוך לקיר, שילבה ידיה והעמידה אותה ללא אפשרות להיתמך בדבר.
- סעיף 3 –** בשעה 10:00 ישב ע.ד על כיסא, הנאשמת ניגשה אליו והפילה אותו בחזקה לרצפה.
- סעיף 4 –** בשעה 10:24, הושיבה הנאשמת את ע.ד על כיסא ההגבלה בחדר המנוחה בגן, כיבתה את האור בחדר והותירה אותו בוכה לבד בחושך, עד שהצליח להשתחרר מהכיסא.
- סעיף 5 –** בין השעות 13:19 ועד ל-13:30 הנאשמת השכיבה את ע.ד על מזרן, כיסתה את גופו ואת ראשו בשמיכה, תוך שהוא נאבק וישבה עליו כשרגליה על גבו, ידה השמאלית אחזה בראשו וידה הימנית כיסתה את ראשו בשמיכה, תוך מאבקו של ע.ד.
- סעיף 6 –** בשעה 13:18 ש.ש ישן. הנאשמת ניגשה אליו והרימה אותו שעה שישן והעמידה אותו על רגליו במסדרון מחוץ לחדר המנוחה.
- סעיף 7 –** בשעה 15:21 הנאשמת השליכה את א.ב.י בחוזקה על המזרן בחדר המנוחה מגובה רב.
69. **לטענת ב"כ הנאשמת –**
- סעיף 2 –** עיון בסרטון מעלה כי לא בכל פרק הזמן המופיע בכתב האישום נ.ק עמדה בצמוד לקיר.
- סעיף 4 –** עיון בסרטון מעלה שבניגוד לאמור בסעיף, החדר היה מואר.
- הנאשמת מאשרת את יתר הסעיפים באישום 12 ומכחישה שמדובר בעבירת תקיפת קטין ועבירת התעללות.
70. **לטענת ב"כ המאשימה –**
- סעיף 2 –** בשעה 09:59 כשהקטינה העזה להתיישב, הנאשמת הרימה אותה והעמידה אותה על רגליה.
- סעיף 4 –** בית המשפט התבקש לצפות בסרטון ולהכריע.
71. **העובדות המוכחות –**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 19-07-14327-07 מדינת ישראל נ' מעודה

סעיף 2 – סרטונים 12094716, 12082400 ו-12090000 מוכיחים שסייעת בגן העמידה את נ.ק בידיים שלובות ובפנים לקיר בשעה 24: 8. הפעוטה ניסתה במספר הזדמנויות להתיישב ואולם הנאשמת והסייעת הקימו אותה ממקומה, ובחלק מהפעמים סובבו אותה לעבר הקיר ושילבו ידה. במהלך חצי השעה האחרונה, נ.ק בכתה בעודה עומדת, ניסתה להתיישב ואולם הנאשמת נגשה אליה לאחר מספר שניות והעמידה אותה על אף בכיה. כל זאת עד לשעה 15: 10. פרקי הזמן בהן נ.ק לא עמדה בסמוך לקיר הם קצרים ולא משמעותיים.

סעיף 3 – הנאשמת אישרה ולפיכך הוכח שבשעה 10: 00 הנאשמת ניגשה לע.ד אשר ישב על כיסא והפילה אותו בחזקה לרצפה.

סעיף 4 – סרטון 12102407 מוכיח שהנאשמת הכניסה את ע.ד בעודו יושב על "כיסא ההגבלה" לחדר השינה בגן, מכבה את האור ויוצאת מהחדר. החדר חשוך אך לא לגמרי כיוון שדלת החדר פתוחה ואלומת אור נכנסת לחדר. ע.ד מנסה להיחלץ מכיסא ההגבלה. הסרטון מסתיים לאחר 10 דקות בהן ע.ד לא מצליח להיחלץ מהכיסא.

סעיף 5 – הנאשמת אישרה ולפיכך הוכח שבין השעות 19: 13 ועד ל-30: 13 הנאשמת השכיבה את ע.ד על מזרן, כיסתה את גופו ואת ראשו בשמיכה, תוך שהוא נאבק וישבה עליו כשרגליה על גבו, ידה השמאלית אחזה בראשו וידה הימנית כיסתה את ראשו בשמיכה, תוך מאבקו של ע.ד.

סעיף 6 – הנאשמת אישרה ולפיכך הוכח שבשעה 18: 13 הנאשמת ניגשה לש.ש והרימה אותו שעה שישן והעמידה אותו על רגליו במסדרון מחוץ לחדר המנוחה.

סעיף 7 – הנאשמת אישרה ולפיכך הוכח שבשעה 21: 15 הנאשמת השליכה את א.ב.י בחוזקה על המזרן בחדר המנוחה מגובה רב.

72. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

שוכנעתי כי העמדתה של פעוטה כבת שנתיים במשך קרוב לשעתיים (שעה ו-51 דקות) בעת שיתר ילדי הגן אוכלים את ארוחת הבוקר ובהמשך נמצאים במפגש, כשהפעוטה מבטאת בברור מצוקה וקושי – היא בוכה לאורך זמן ומתיישבת במקום ומנסה לנוע בגן, עולה כדי מעשה התעללות, תוך הטלת פחד ואימה כלפי הפעוטה, השפלתה וביזויה.

שוכנעתי כי העובדות המוכחות בסעיפים 3, 4 ו-5 בהצטרפותן באישום זה עולות כדי עבירת התעללות בע.ד. הנאשמת ניגשה לע.ד עת ישב על כיסא והפילה אותו בחוזקה על הרצפה, הוא נחבט בגבו ובראשו ובכה (סרטון 12094716). בהמשך היום הנאשמת הושיבה אותו על "כיסא ההגבלה" בחדר השינה של הגן, כיבתה את האור ויצאה מהחדר. בהמשך, מעשיה האלימים כלפי ע.ד הסלימו לכדי השכבתו על מזרן בחדר השינה, הצמידה את ידיו לאחור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

וישבה עליו. לאחר מספר שניות כיסתה את גופו, ראשו ובחלק מהזמן גם את פניו, ישיבה על רגליו ונשענה עם אמות ידיה על גבו וכפות ידיה לוחצות על ראשו, כך למשך 11 דקות, בעודו בוכה. מעשיה אלה של הנאשמת גרמו לע.ד לכאב וסבל, תוך הטלת אימה והשפלתו. בכיסוי פניו בשמיכה תוך ישיבה על גופו ואחיזת ראשו באופן שלא יכול להתנגד למנח בו אולץ להיות בו, קיים פוטנציאל לנזק ממשי. מעשיה אלה של הנאשמת עולים גם כדי תקיפת קטין (2 מקרים).

מעשיה של הנאשמת כלפי הפעוטה א.ב.י. עת השליכה אותה בחוזקה על המזרן מגובה רב, מעשה שגרם לה לכאב אותו ניתן להסיק מבכייה, מהווים עבירת תקיפת קטין.

אישום שלושה עשר

73. על פי המתואר בעובדות כתב האישום – ביום 13.6.19 הנאשמת שהתה בגן.

סעיף 2 – בין השעות 10:33 ועד ל-11:52 (טווח השעות תוקן בהסכמה לאחר שמלכתחילה נרשם בין השעות 10:15-11:52) ישב ע.ד על כיסא ההגבלה עם מחסום ושתי כריות שמנעו ממנו לקום ולנוע בגן. בשעה 11:51 הנאשמת ניגשה אליו, הוציאה את הכריות והכתה אותו בראשו באמצעות אחת מהן.

סעיף 3 – בשעה 10:33 הנאשמת הרימה את נ.ק באמצעות משיכה בצווארה ובסמוך לאחר מכן, הרימה את ל.ט והטיחה אותה בחוזקה על הספה עד של.ט בכתה.

סעיף 4 – בשעה 11:15 ישיבה א.ב.י ליד השולחן, הנאשמת אחזה בחוזקה בראשה, הורידה את ראשה לשולחן ולבסוף דחפה אותה מהכיסא שעליו ישיבה.

74. **לטענת ב"כ הנאשמת** –

סעיף 2 – עיון בסרטונים מעלה כי טווח השעות הנו 10:33-11:52 וכי נצפית טפיחה קלה עם הכרית. ספק אם מעשיה עולים כדי עבירה פלילית.

הנאשמת מאשרת את יתר הסעיפים באישום 13 אך מכחישה שמעשיה עולים כדי תקיפת קטין או התעללות.

75. **לטענת ב"כ המאשימה** –

סעיף 2 – המאשימה הסכימה לתקן את טווח השעות כפי שציינה ההגנה. באשר לטענה כי הנאשמת טפחה קלות עם הכרית, בית המשפט התבקש לצפות בסרטון ולהכריע.

76. **העובדות המוכחות** –

סעיף 2 – סרטונים 13115100, 13103300 ו-13111500 מוכיחים שע.ד ישב ב"כיסא ההגבלה" כשכרית לצדו באופן המונע ממנו יכולת לקום מהכיסא למשך שעה ו-20 דקות (11:52-10:33).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

בשעה 11:51 הנאשמת הכתה קלות עם הכרית בראשו של ע.ד ולאחר הרחקת הכרית מהכיסא הוא הצליח לרדת מהכיסא. ע.ד לא בכה ולא עיוות פניו באופן שיכול להצביע על תחושת כאב מהמכה באמצעות הכרית.

סעיף 3 – הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 10:33 הרימה את נ.ק באמצעות משיכה בצווארה ובסמוך לאחר מכן, הרימה את ל.ט והטיחה אותה בחוזקה על הספה עד של.ט בכתה.

סעיף 4 – הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 11:15 הנאשמת אחזה בחוזקה בראשה של א.ב.י אשר ישבה ליד השולחן, הורידה את ראשה לשולחן ולבסוף דחפה אותה מהכיסא שעליו ישבה.

77. האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –

התנהגותה האלימה של הנאשמת כפי שהוכחה כלפי נ.ק, עת הרימה אותה מצווארה והעמידה אותה, באופן שגרם לה לכאב הניכר בבכייה וכן הרמתה של התינוקת ל.ט והטחתה בחוזקה לעבר הספה באופן שהסב לה כאב שניכר בבכייה, עולה כדי עבירה של תקיפת קטין. כך גם הורדת ראשה של א.ב.י בכוח לשולחן ודחיפתה מהכיסא באופן שהסב לה כאב שניכר בבכייה מהווים עבירת תקיפת קטין. לפיכך אני מרשיע את הנאשמת בעבירת תקיפת קטין (3 מקרים).

לא מצאתי שמעשי הנאשמת כלפי ארבעת הפעוטות, שכללו תקיפתם באופן שהסב להם כאב, עולים כדי עבירת התעללות, משלא היה בהם סיכון ממשי לפגיעה פיזית או הטלת אימה.

אישום ארבעה עשר

78. על פי המתואר בעובדות כתב האישום – ביום 16.6.19 שהתה הנאשמת בגן.

סעיף 2 – בשעה 8:56 הנאשמת הכתה את נ.ק בידה בעת ארוחת הבוקר.

סעיף 3 – בשעה 12:53 הנאשמת נכנסה לחדר המנוחה בגן, שם שכב ע.ד על מזרן. הנאשמת אחזה בשתי ידיו, סטרה לו והתיישרה עליו עת שתי ברכיה על גופו. בכל פעם שע.ד סובב את ראשו, הנאשמת סובבה את ראשו לכיוון השני תוך הטחת ראשו למזרן, כך חמש פעמים עד שיצאה מהחדר.

79. לטענת ב"כ הנאשמת –

סעיף 2 – עיון בסרטון לא מצביע שהנאשמת היכתה את נ.ק בידה.

סעיף 3 – הנאשמת מאשרת את האמור בסעיף.

הנאשמת מכחישה שמעשיה עולים כדי עבירת תקיפת קטין או התעללות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

80. **לטענת ב"כ המאשימה –**

סעיף 2 – הנאשמת נצפית מכה את ידה השמאלית של נ.ק.

81. **העובדות המוכחות –**

סעיף 2 – סרטון 16085600 מוכיח שהנאשמת הכתה את נ.ק בידה (54: 56: 8). לא ניתן לראות בברור את פניה של נ.ק והאם היא בכתה בתגובה להכאתה.

סעיף 3 – הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 12: 53 הנאשמת נכנסה לחדר המנוחה בגן, שם שכב ע.ד על מזרן. הנאשמת אחזה בשתי ידיו, סטרה לו והתיישבה עליו עת שתי ברכיה על גופו. בכל פעם שע.ד סובב את ראשו, הנאשמת סובבה את ראשו לכיוון השני תוך הטחת ראשו למזרן, כך חמש פעמים עד שיצאה מהחדר.

82. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

התנהגותה האלימה של הנאשמת כלפי ע.ד עת שילבה ידיו לאחור בהיותו שוכב על בטנו, וישיבה על גבו וידיה ולחצה בידה על פניו המכוסים בשמיכה בעודו בוכה, כך למשך מספר דקות ובהמשך שבה והטיחה את ראשו למזרן בכל פעם שסובב את ראשו, בהתייחס לכך שהנאשמת פעלה בצורה אלימה זו כלפי ע.ד פעמים בעבר, מהווים מעשה התעללות כלפיו הכולל גרימת כאב, פחד ואימה. מעשיה של הנאשמת עולים אף כדי תקיפת קטין.

לעומת זאת, מעשיה כלפי הפעוטה נ.ק אינה עולה כדי התעללות או תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש, בהעדר אינדיקציה לגרימת כאב, כגון בכי.

אישום חמישה עשר

83. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום –** ביום 17.6.19 הנאשמת שהתה בגן.

סעיף 2 – בין השעות 13: 55-14: 33 הנאשמת שטפה את רצפת הגן והושיבה את ע.ד על כיסא בלתי מאובטח על השולחן. ע.ד העיף (תוקן בהסכמת המאשימה במקום "ע.ד נדרס") נפל עם הכיסא לרצפה. הנאשמת החזירה את הכיסא ואת ע.ד לשולחן וסטרה לו פעמיים על לחיו. ע.ד העיף (תוקן בהסכמה במקום "נדרס") נפל שנית מהכיסא. הנאשמת הרימה אותו ודרשה ממנו לשבת על הכיסא כשידיו שלובות, תוך שאחזה בפניו בחוזקה באמצעות ידה. כך במשך 20 דקות. בשל מעשי הנאשמת ע.ד נפל 6 פעמים מהכיסא הבלתי מאובטח שהונח על השולחן ועליו ישב עיף (תוקן בהסמכה במקום: "נדרס") ובכל פעם הושיבה אותו הנאשמת שוב.

סעיף 3 – בין השעות 14: 48-14: 52 (תוקן בהסכמת המאשימה, לאחר שנכתב מלכתחילה בין שעות 14: 52-15: 48) במשך 4 דקות, בחדר השינה בגן, הנאשמת ישיבה על רגליו של ע.ד, כיסתה את גופו וראשו בשמיכה תוך הגבלת תנועתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

84. **לטענת ב"כ הנאשמת –**

סעיף 2 – עיון בסרטון לא מראה שהקטין נרדם.

סעיף 3 – טווח השעות הוא 14: 48-14: 52 ולא כפי שנכתב.

85. **לטענת ב"כ המאשימה –**

סעיף 2 – בית המשפט התבקש לצפות בסרטונים, ולראות כי מדובר בשעת צהרים, בה יתר ילדי הגן ישנים, הקטין העיף מאבד את שיווי משקלו שש פעמים בהיותו ישוב על כיסא בלתי מאובטח המונח על השולחן. ניתן לשנות את המילה "נרדם" לביטוי "הקטין העיף".

סעיף 3 – מדובר בטעות סופר וטווח השעות הוא בין 14: 48-14: 52 משך 4 דקות.

86. **העובדות המוכחות –**

סעיף 2 – סרטונים 17135459, 17135759, 17140359, 17141459, 17141759 ו-17143159 מוכיחים שבין השעות 13: 55 ועד ל-14: 33 הנאשמת הושיבה את ע.ד על כיסא שהונח על השולחן ועליו כיסאות נוספים, באופן לא מאובטח, כשחלקו אף נמצא באוויר, בעודה שוטפת את רצפת הגן. פעם אחר פעם ע.ד נפל עם הכיסא מהשולחן לרצפה ובכה. לאחר נפילתו הראשונה, הנאשמת סטרה לע.ד על לחייו, לאחר נפילה נוספת היא משלבת את ידיו ולוחצת על פניו בכוח. בפעמים הבאות שנופל, הנאשמת מרימה אותו בחזרה לכיסא על השולחן ומשלבת את ידיו על אף בכיו.

סעיף 3 – סרטונים 17144759, 17144931 ו-17145109 מוכיחים שבין השעות 14: 48 עד 14: 52 הנאשמת ישבה על גופו של ע.ד לאחר שכיסתה את גופו ואת ראשו ופניו בשמיכה, בידה האחת היא לחצה על ראשו ובידה השנייה אחזה ברגליו. הפעוט נצפה מנסה להזיז את ראשו ואת רגליו, אולם הנאשמת מונעת ממנו כל תזוזה. בשעה 14: 49 עת השמיכה זזה למספר שניות מפניו, ניתן לראות שע.ד בוכה.

87. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

התנהגותה האלימה של הנאשמת כלפי ע.ד בשני הסעיפים מהווה מעשה התעללות בקטין. הושבת פעוט על כיסא המונח על שולחן באופן שחלקו באוויר, כך שהסיכון לנפילתו עולה באופן ניכר, כשהוא נופל שוב ושוב והנאשמת שבה ומושיבה אותו באופן המסכן אותו בנפילה חוזרת על אף בכיו, מהווה מעשה שיש בו אכזריות, גרימת כאב וביזוי ואף קיים בו פוטנציאל לגרימת נזק פיזי ממש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

ישיבתה על ע.ד בעודו שוכב על בטנו, כשפניו מכוסות בשמיכה ומניעת כל תזוזה של ראשו, אף שמדובר בפרק זמן בן 4 דקות מעלה פוטנציאל לפגיעה חמורה בע.ד אשר מנעה ממנו יכולת להזיז את ראשו המכוסה.

שני המעשים המתמשכים של הנאשמת כלפי ע.ד בהצטברותם מקימים את עבירת ההתעללות בקטין.

אישום שישה עשר

88. על פי המתואר בעובדות כתב האישום – ביום 18.6.19 הנאשמת שהתה בגן.

סעיף 2 – בשעה 8:23 הגיע ג.ד לגן, והנאשמת העלתה אותו במדרגות הגן תוך שאחזה בכפות ידיו ומשכה ומתחה את ידיו למעלה.

סעיף 3 – בשעה 9:01 הנאשמת העמידה את א.ב.י בחדר השינה כשידיה שלובות, בהמשך הנאשמת לקחה את א.ב.י והעמידה אותה כשפניה מופנות לקיר וידיה שלובות במשך כ-4 שעות, עד לשעה 13:09 מבלי שהפעוטה יכולה להישען או להיתמך בדבר.

סעיף 4 – בשעה 9:05 הנאשמת ניגשה לא.ע שישב על כיסא ליד השולחן, הניחה ידה על אזור הפה והאף של א.ע במשך שתי דקות והטתה את ראשו לאחור בכוח עד שהתקשה לנשום. בהמשך בשעה 9:31, הנאשמת העמידה את א.ע בזמן שיתר הילדים יושבים סביב לשולחן, אחזה בידו בחוזקה בלחייו ושוב הטתה את ראשו לאחור בכוח משך שניות ארוכות.

סעיף 5 – בשעה 11:58 הנאשמת דחפה את ל.ט עד שזו נפלה על הרצפה ולאחר מכן הטיחה אותה בכוח שוב ושוב על כיסא פלסטיק.

סעיף 6 – בשעה 12:15 הנאשמת הצמידה את ראשו של ע.ד בחוזקה לשולחן תוך אחיזה בעורפו וחרף התנגדותו.

89. **לטענת ב"כ הנאשמת** –

סעיף 2 – צפייה בסרטון לא מעלה כל עבירה פלילית.

סעיף 3 – עיון בסרטונים מעלה כי האירוע נמשך עד לשעה 12:44 – בשעה זו מסתיים הסרטון.

סעיף 4 רישא – מסרטון 8090000 עולה שהאירוע נמשך כחצי דקה ולא שתי דקות כפי שכתוב בכתב האישום.

סעיף 5 – הנאשמת מאשרת.

סעיף 6 – בסרטון 121500 נצפית רק הצמדה לשולחן.

90. **לטענת ב"כ המאשימה** –

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

סעיף 2 – הנאשמת הרימה את הפעוט באמצעות אחיזה בכפות ידיו כשהן מתוחות כלפי מעלה, דבר שעלול לגרום לפריקה של הכתף או לקרע ברצועות.

סעיף 3 – האירוע מתפרס על 10 סרטונים. סרטון 8124438 מתחיל בשעה 12:44 ומסתיים בשעה 13:09.

סעיף 4 – האירוע כולו נמשך 2 דקות, החנק נמשך כדקה. מפנה לסרטון 90000.

סעיף 6 – מפנה את בית המשפט לסרטון לשם הכרעה.

91. **ראיות נוספות לסעיף 4** - בחקירתה של הנאשמת מיום 25.6.19 (ת/6) מציינת הנאשמת כי מדובר בילד שיש לו נטייה להקאות. לדבריה במקרים אחרים "פתאום הוא מקיא... בלי שאכל או משהו... יש לו ריפלוקס כזה" (תמליל החקירה ת/6, עמ' 66, ש' 39-7). באותו אירוע היא תפסה בלחיו של הפעוט. בהמשך היא הרימה את הסנטר שלו כלפי מעלה כדי שלא יוציא את האוכל (ת/6, עמ' 70, ש' 30-25), אמרה לו שיבלע, אך הוא לא בלע, היא לקחה את מה שיצא לתוך היד שלה והלכה (עמ' 71). כלומר, בעת שהנאשמת ביצעה את המעשים כלפי א.ע, הנאשמת הייתה מודעת לכך שמדובר בפעוט שיש לו נטייה להקאות.

92. **העובדות המוכחות** –

סעיף 2 – סרטון 18082300 מוכיח שהנאשמת הרימה את ג.ד במדרגות מכפות ידיו כאשר ידיו היו מתוחות כלפי מעלה.

סעיף 3 – סרטונים 18090000, 18095438, 18110720, 8115634 ו-18124438 מוכיחים שהנאשמת העמידה את א.ב.י עם הפנים לקיר וידיים שלובות למשך כ-4 שעות (09:13-09:01). בניגוד לטענת ההגנה, סרטון 18124438 מוכיח שהפעוטה א.ב.י המשיכה לעמוד בפינת החדר, פניה לקיר וידיה שלובות גם בין השעות 12:44 ועד לשעה 13:09.

סעיף 4 – סרטון 18090000 מוכיח שהנאשמת הקימה את א.ע מכיסאו באמצעות משיכת צווארו ומיד הושיבה אותו חזרה בכיסא, הניחה ידה על פיו ואפו והיטתה את ראשו לאחור בחוזקה כך למשך 34 שניות (11:06-09:37:05:09), כשהפעוט מתנשם בכבדות בשל מעשיה. לאחר מכן הוא ישב מול השולחן, בוכה ומשתעל. בשעה 9:17 הנאשמת העמידה אותו בזמן שיתר הילדים ישבו סביב השולחן, ובהמשך לכך בשעה 13:31 אחזה בחוזקה בלחיו והיטתה את ראשו לאחור במשך מספר שניות, ועשתה כן שוב מיד לאחר מכן למשך שניות ספורות. א.ע בוכה וניכר שבפיו נותר מזון מהכריך שאותו אכל. כל זאת, כאשר הנאשמת מודעת לכך שמדובר בפעוט אשר סובל מנטייה להקאות, והיא מנסה למנוע ממנו הוצאת המזון שבפיו.

סעיף 5 – הנאשמת מאשרת ומשכך הוכח שבשעה 11:58 דחפה את ל.ט עד שזו נפלה על הרצפה ולאחר מכן הטיחה אותה שוב ושוב על כיסא פלסטיק.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

סעיף 6 – סרטון 1812500 מוכיח שהנאשמת הצמידה בחוזקה את ראשו של ע.ד לשולחן חרף התנגדותו. לא ניתן לזהות אחיזה בעורפו בשל זווית הצילום וגבה של הנאשמת המסתיר את גופו של ע.ד, אך ניתן לזהות את התנגדותו של ע.ד על ידי תנועות רגליו המתנועעות וניסיונו להרים את ראשו. ע.ד נצפה בוכה לאחר מעשיה של הנאשמת.

93. **האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –**

שוכנעתי כי העמדתה של פעוטה כבת שנתיים וחצי למשך ארבע שעות כשפניה לקיר ובידיים שלובות מהווה מעשה התעללות בקטין, משמדובר בהטלת פחד ואימה כלפי הפעוטה, השפלתה וביזויה.

מעשיה של הנאשמת באישום זה כלפי א.ע עולים כשלעצמם כדי התעללות. הנאשמת היטתה בחוזקה את ראשו של א.ע לאחור בעודה מכסה בידה את פיו ואפו למשך חצי דקה עד שניכר בבירור שהוא התקשה לנשום ובכיו מעיד על הכאב הרב שחש וכן העמדתו והטיית ראשו לאחור בחוזקה פעם נוספת עד שבכה. הנאשמת תפסה בלחיו של הפעוט, הרימה את הסנטר שלו כלפי מעלה כדי שלא יוציא את האוכל, אמרה לו שיבלע, אך הוא לא בלע. בכך הוכחה עבירת התעללות בקטין, בהיות המעשים אכזריים, בעלי פוטנציאל ממשי לפגיעה בשלומו ובבריאותו של הפעוט בעת שמזון היה בפיו, והסבו לו סבל תוך השפלתו וביזויו. מעשים אלה עולים אף כדי תקיפת קטין. למעשים אלה יש לצרף את העובדה שלמחרת היום, באישום 17, כפי שיובהר להלן, הנאשמת ראתה שא.ע הוציא מפיו אוכל שלעס, הורתה לו לשוב ולאכול את האוכל, והוא עשה כן, ביודעה שמדובר בפעוט אשר סובל מנטייה להקאות וכדרך "לחנכו" להימנע מלהקיא או להוציא את המזון מפיו – כל אלה במצטבר מהווים התאכזרות והשפלה של הפעוט, ועולים כדי התעללות בקטין.

כמו כן, מעשיה האלימים של הנאשמת כפי שעולה מהעובדות שהוכחו בסעיפים 5 ו-6, את דחיפתה של התינוקת לט.ט לרצפה ואז הטחתה שוב ושוב בכיסא עד שבכתה ובכך ביטאה את הכאב שנגרם לה (סעיף 5) ובהמשך הצמדת ראשו של ע.ד בחוזקה לשולחן באופן שגרם לו לכאב – כך נלמד מבכיו (סעיף 6), מהווים עבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה ממשית (2 מקרים).

אישום שבעה עשר

94. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום ביום 19.6.19 הנאשמת שהתה בגן.**

סעיף 2 – בארוחת הצהריים, א.ע אכל פתיתים וקציצות ושתה מרק. בהמשך הוא הקיא את האוכל לתוך הצלחת ובתגובה הנאשמת הכריחה את א.ע. לאכול את תכולת הצלחת לרבות ההקאה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

95. **לטענת ב"כ הנאשמת –**

סעיף 2 – הנאשמת כופרת בכך שהכריחה את הקטיין לאכול את תכולת הצלחת לרבות ההקאה. המתלונן אכל לבדו את שפלט ולא תוך כפיה.

לטענת ב"כ המאשימה –

סעיף 2 – אישום זה מתבסס על עדות ראיה של עדת התביעה גב' אור יחיא והודעת הנאשמת בחקירתה ביום 21.6.19 אשר אישרה את האמור בסעיף 2.

96. **הראיות והעדויות –**

עדות הגב' אור יחיא – אישרה בחקירתה הראשית את הודעתה במשטרה כי א.ע שמתקשה לאכול בגן, אכל את ארוחת הצהרים ומיד הגיע למצב שהקיא את האוכל. הוא אכל פתיתים, קציצות ומרק. הוא הקיא לתוך הצלחת והנאשמת אמרה לו לאכול את כל מה שהיה בצלחת. הוא אכל גם את ההקאה וגם את האוכל (עמ' 26 ש' 19-23). העידה שעבדה כסייעת בגן של הנאשמת כ-3 שבועות. בחקירתה הנגדית העידה שזוכרת את האירוע שאירע בשעת ארוחת הצהרים בגן. שולחן האוכל ממוקם במרכז הגן. רק א.ע עמד ליד השולחן ואכל. הוא נותר בין הילדים האחרונים שנותרו לאכול, זוכרת אותו ולא את יתר הילדים באותה סיטואציה. א.ע עמד בסמוך לשולחן. העדה עמדה לצדו או מאחוריו קרוב אליו. הנאשמת עמדה באזור מול השולחן וצעקה עליו או דיברה בקול רם. לאחר שאכל, הוא הקיא לתוך הצלחת שהייתה מולו. הנאשמת אמרה לו לאכול את ארוחת הצהרים, הוא אכל גם את האוכל וגם את הקיא. הוא הקיא מיד כשאכל. בצלחת נותר אוכל לצד הקיא. הנאשמת ראתה אותו מקיא וכך גם העדה ראתה אותו מקיא. הנאשמת הסתכלה עליו וראתה שהוא הקיא. אמרה לו **"תאכל את מה שיש בצלחת"**. הנאשמת ראתה ושמעה את קול ההקאה של א.ע, הסתכלה על א.ע ואמרה לו לאכול את מה שבצלחת. העדה הגיעה לתחנת המשטרה למחרת היום.

חקירת הנאשמת מיום 21.6.19 (ת/5) – עמ' 5 ש' 102-129 – הנאשמת נשאלה האם היה מקרה שבו הילד הקיא בצלחת והשיבה שכן. נשאלה מה קרה והשיבה: **"הוא אכל את זה"** (ש' 105), **"זה האוכל שלו שהוא לעס והוציא"** (ש' 107). הנאשמת נשאלה למה הוא אכל את זה והשיבה: **"כי זה העניין, זה מצב שהוא חזר עליו, הייתה תקופה שפניתי אליו ושאלתי אותו אתה רוצה לאכול ואמר לי שלא ועכשיו אני עובדת אתו שהוא יאכל"**. הנאשמת נשאלה מה שמו של הילד שאכל את מה שהוציא מהפה והנאשמת ענתה את שמו הפרטי של א.ע. נשאלה מי האכיל אותו באוכל שהוא הקיא והשיבה: **"הוא לבד"** (ש' 121). נשאלה מי אמר לו לאכול את זה והנאשמת השיבה: **"באתי וצינתי לו שיאכל את האוכל לפני שהוא הקיא, ולרוב הזמן אני נותנת להם סוג של קטע שאני רואה את התוצאה של מה שהוא עשה"** וכשנשאלה לגבי מעשיה כאשר היא רואה את התוצאה שהוא עשה, השיבה הנאשמת שהיה מקרה בו לקחה לו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

את הצלחת, מקרה שהרגיעה אותו ואמרה לו שלא יוציא את האוכל והדגימה לחיצה על הלחיים (המקרה המתואר באישום 16, סעיף 4). הוסיפה: "אתה אוכל את מה שאתה מוציא פה בדקתי את התגובה שלו, ושם ראיתי את האופי של הילד, שהוא ילד רובוט, שזה אומר שאין לו את האני הפנימי".

עדות הנאשמת – הנאשמת העידה שהמתואר בסעיף 2 באישום 17 לא היה ולא נברא. היא לא אמרה לאף ילד לאכול אוכל שהוא הקיא לתוך הצלחת ולא הכריחה אותו, כך אמרה גם בחקירתה במשטרה. היא ידעה שיש לו תסמין הקאה משום שהוא הקיא בעבר ולכן למדה לחלק לו את כמות האוכל בצלחת. ראתה אותו לועס את האוכל ומוציא אותו. הוציא את האוכל ואכל אותו חזרה, אך היא לא הכריחה אותו לאכול את זה, הוא עשה כן באופן עצמאי. זה יכול לקרות בכל גן ובכל בית שילד מוציא את האוכל מהפה ואוכל אותו. לא זוכרת את האירוע בכלל. במקרה שהוא לעס אמרה לו ללעוס את האוכל ולחצה לו על הלחיים כדי שילעס. סימנה בלחיים איך ללעוס ולהזיז את הלחיים. בחקירתה הנגדית שבה והעידה שהאירוע לא קרה כלל. ידעה שמדובר בא.ע כשנשאלה על כך בחקירה במשטרה כיוון שהוא הילד היחיד שהייתה לו תופעת הקאה. הסבירה בחקירה שהוא הוציא את האוכל מהפה ובחר לאכול את זה. היא לא אמרה לו לעשות כן. הסבירה בחקירה שזה לא אוכל שהוא הקיא אלא לעס אותו. ביום החקירה במשטרה הייתה במצב נפשי לא טוב כדי להסביר את עצמה. אינה יודעת למה התכוונה בחקירתה במשטרה כשאמרה "שילמד את התוצאה של מה שעשה". הוא אכל את שהוציא מהבחירה שלו, לוקחת אחריות על מעשים שכן עשתה, במקרה זה יודעת שלא עשתה ולא אמרה דבר כזה לילד.

עדותה של רס"ר פריידי קמינצקי (עמ' 40-41 לפרו') – העידה בחקירתה הנגדית כי היא הייתה האחראית על החקירה בתיק. לדבריה לא כל החומר הגולמי הועבר לפרקליטות, אלא רק הסרטונים שהטיחו בחשודה בחקירות, ואילו החומר הגולמי שמור בתחנה. היא לא ניסתה לבדוק בחומר שנמצא בתחנה את התיעוד של טענת הסייעת אור באשר לאישום 17. כיוון שלא ניתן היה לעשות כן לבד, הוקצו מספר שוטרים שתפקידם היה לתאר אירועים מתוך הסרטונים, היא לא חיפשה בעצמה אירועים, אלא מה שהם מצאו, הם צרבו והעבירו לידיה. לא כיוונה את השוטרים שצפו בסרטונים לחפש אירוע ספציפי. אירוע של ילד מקיא ואז נדרש לאכול את הקיא שלו, יכול שלא להראות כאירוע חריג בסרטונים.

97. – מחדלי החקירה

אף שתוצרי המצלמות בגן ובכללם תיעוד יום 19.6.19 נמצאים ברשות היחידה החוקרת, הרי שהסרטונים מתאריך האירוע באישום זה, 19.6.19, לא הוגשו לבית המשפט. מובן שמדובר בראיה מרכזית להוכחת האישום שכן יש בתיעוד חזותי של האירוע כדי לשפוך אור על האירוע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

שבמחלוקת. משמדובר בראיה שניתן היה להביאה בשקידה קלה בלבד, הרי שמדובר במחדל חקירה.

יצוין כי בחקירתה של הנאשמת ביום 21.6.19, היא נשאלה באופן כללי על מקרה שבו ילד הקיא בצלחת, אך היא לא נשאלה באופן קונקרטי לגבי תאריך 19.6 (יומיים בלבד טרם חקירתה) וכן לא הוצג בפניה הסרטון אשר לכאורה אמור לתעד את האירוע. כמו כן, לא הוטחו בה הדברים שנאמרו על-ידי הסייעת, אור. בהקשר זה יודגש כי בחקירותיה הבאות של הנאשמות הוצגו לה סרטונים רבים, אשר מתעדים את מעשיה השונים המפורטים ביתר האישומים, והיא התבקשה להגיב לדברים, אך לא לגבי אישום זה.

בחקירה מאוחרת של הנאשמת, מיום 25.6.19 (ת/6), שי' 205 להודעה המוקלדת, וכן בעמ' 60, שי' 20-24 (לתמלול החקירה) הוצג לנאשמת סרטון שמתעד את תאריך 19.6.19 בשעה 09:13, כלומר יום האירוע הנוגע לאישום 17, בשעות הצהריים (09:13), והנאשמת נשאלה שאלות בקשר לילדה אחרת, אך לא בקשר לא.ע (ת/6, תמלול, בעמ' 60, שי' 20-40). באותה חקירה, נחקרה הנאשמת ביסודיות בנוגע לע.א, והוצגו לה סרטונים בקשר אליו מתאריך 18.6.19 (אישום שישה-עשר, סעיף 4), אך לא בקשר לאישום 17.

כלומר, ניכר שבמסגרת חקירתה של הנאשמת, חוקרי המשטרה צפו בסרטונים אשר מתעדים את התאריך שבו לכאורה אירע האירוע הנוגע לאישום 17, וזאת לאחר שהסייעת, גב' אור יחיא מסרה את גרסתה, וכן הנאשמת מסרה את גרסתה מיום 21.6.19, ואף על פי כן לא מצאו חוקרי המשטרה בסרטונים של תאריך 19.6.19 ראיה כלשהי אשר ראוי היה להציגה לנאשמת בחקירתה ולבקש את תגובתה.

ניכר כי אי העברת הראיה להגנה, פגעה ביכולתה להוכיח טענתה. לא אחת נקבע בפסיקה שעצם קיומו של מחדל חקירה, אין בו כשלעצמו להביא לזיכוי של נאשם, וכי יש לבחון האם מחדלי החקירה מקימים חשש לפגיעה בהגנתו של הנאשם. כן נקבע שההכרעה בדבר נפקות מחדל החקירה נעשית תוך שקלולה מול התשתית הראייתית שהונחה בפני בית המשפט (ראו למשל: ע"פ 2697/14 חדאד נ' מדינת ישראל [6.9.16]; ע"פ 2840/17 ניאזוב נ' מדינת ישראל [4.9.18]; 4609/14 צורזרקר בסט נ' מדינת ישראל [1.3.15]). במקרה הנוכחי, סרטון המתעד את זמן העבירה המיוחסת לנאשמת, אשר מצוי בידי המשטרה, אך לא הועבר להגנה, ולא הוגש לבית-המשפט, יכול היה לשפוך אור על מעשיה של הנאשמת ולאפשר קביעה של בית המשפט האם הנאשמת ראתה שהפעוט הקיא לתוך הצלחת. מכאן ניתן לקבוע שאי הגשת הסרטון מקימה חשש לפגיעה בהגנת הנאשמת ויכולתה להביא ראיות לגרסתה, ויש בה כדי לפגוע ביכולתו של בית-המשפט להגיע לחקר האמת.

98. האם העובדות הוכחו –

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

מצאתי את עדות עדת התביעה אור יחיא כאמינה. עדותה הייתה עקבית וסדורה. העדה הייתה זו שחשפה את הפרשה, לאחר האירוע המתואר באישום 17, ולא התרשמתי שהיא ניסתה להפריז בתיאוריה או בעלת אינטרס כלשהו לפגוע בנאשמת. העדה העידה שהנאשמת הורתה לפעוט לאכול את הקיא מתוך צלחת האוכל. שוכנעתי שאכן הנאשמת הורתה לפעוט לאכול את מה שהיה בצלחתו, ואולם לא ניתן לקבוע שהעדה יודעת בוודאות שהנאשמת ראתה מהמקום בו עמדה – במרחק מה מהשולחן – שא.ע. הקיא לתוך הצלחת, וכי הנאשמת דרשה ממנו לאכול את הקיא המצוי בצלחת.

לגרסת הנאשמת מדובר במזון שנלעס על ידי א.ע. והוצא מפיו ולא בהקאה של אוכל שעוכל, אשר בחר לאכול וכי היא לא הורתה לו לאכול. לאחר ששמעתי הן את עדותה של אור והן את עדותה של הנאשמת, סבורני כי לא ניתן לשלול את האפשרות שהנאשמת סברה שהקטין רק הוציא את האוכל שלעס מפיו, וזאת אף אם הקטין אכן הקיא כפי שתיארה אור.

הנאשמת בחקירתה במשטרה אמנם השיבה בחיוב לשאלה האם היה מקרה שהילד הקיא והוא לעס את זה, אך כאשר התבקשה להבהיר את דבריה, השיבה כי "זה האוכל שלו שהוא לעס והוציא". הנאשמת הסבירה בחקירתה את גישתה להראות לפעוטות את תוצאות מעשיהם.

סבורני כי בשל מחדל החקירה שבו הסרטון אשר מתעד את יום האירוע, לא הועבר מהמשטרה לפרקליטות, לב"כ הנאשמת ולבית-המשפט, לא ניתן לקבוע מעבר לספק סביר שהנאשמת הייתה מודעת לכך שהפעוט הקיא. זאת במובחן מאפשרות שהנאשמת סברה שמדובר באוכל שהפעוט לעס והוציא מפיו. בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע, מעבר לספק סביר שהנאשמת הייתה מודעת לכך שהפעוט הקיא לתוך הצלחת ממנה אכל.

קיומה של ראיה שבה תיעוד של האירוע המיוחס לנאשמת באישום זה, שניתן היה בשקידה קלה לאתרה בחומר בחקירה המצוי בידי היחידה החוקרת, אשר לא הוגשה לבית המשפט בשל מחדל, פגעה ביכולתו של בית המשפט להגיע לחקר האמת. דברים אלה מקבלים משנה תוקף לאור העובדה שמדובר באירוע מיום 19.6.19 בשעת ארוחת הצהריים ובגן, יומיים בלבד בטרם חקירת הנאשמת במשטרה ביום 21.6.19. במצב דברים זה, אף שקיימות ראיות נוספות, לא ניתן לשלול מעבר לספק סביר את האפשרות שהנאשמת לא הייתה מודעת לכך שהפעוט הקיא, בעת שאמרה לו לאכול את מה שיש לו בצלחת, כפי שהעידה אור יחיא.

לפיכך, עולה ספק סביר באשר למודעות הנאשמת לכך שהפעוט הקיא – ואולם יש לקבוע כי הנאשמת ראתה שא.ע. הוציא מפיו אוכל לאחר שלעס אותו, והורתה לו לאכול את מה שיש בצלחת, זאת בעודה מודעת לכך שמדובר בפעוט אשר סובל מנטייה להקאות, ובמטרה לגרום לפעוט להיווכח בתוצאות מעשיו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

99. האם העובדות המוכחות מקימות את העבירות המיוחסות –

מעשיה של הנאשמת באישום זה כלפי א.ע., כפי שהוכחו מעבר לספק סביר, אינם עולים כשלעצמם כדי התעללות בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה. עם זאת, מעשים אלה, שהם חמורים כשלעצמם לכל הדעות, מצטברים למעשי התעללות כלפי א.ע. כפי שהוכחו באישום השישה עשר, בסעיף 4, כך שהמעשים הללו יחדיו, מהווים עבירת התעללות כלפי א.ע.

אישום שמונה עשר

100. על פי המתואר בעובדות כתב האישום – ביום 20.6.19 הנאשמת שהתה בגן.

סעיף 2 – נמחק בהסכמת המאשימה. מלכתחילה נכתב בו כי בשעה 9:50 הנאשמת הרימה את ע.ד. כשידיו מתוחות והושיבה אותו בחוזקה על כיסא ההגבלה כשפניו פונות אל הקיר.

סעיף 3 – בין השעות 13:06-13:08 (טווח השעות צומצם בהסכמת המאשימה כאשר מלכתחילה נכתב בין השעות 13:06-13:10) הנאשמת ניסתה להרדים את ע.ד. ואת ל.ט. בחדר המנוחה בגן. הנאשמת ישיבה עם כל משקל גופה על גבו של ע.ד. תוך שהיא מטלטלת את ראשו מצד לצד ואף בהזדמנות אחת סטרה על לחיו. תוך כך, דרכה באמצעות רגלה הימנית על ל.ט. בהמשך לאמור, קיפלה ומתחה את ידיהם של ע.ד. ושל ל.ט. לאחור בו זמנית, והצמידה את כפות ידיהם זו לזו למניעת תזוזה. לאחר מכן עזבה הנאשמת את חדר המנוחה.

סעיף 4 – בשעה 12:23 נכנסה הנאשמת לחדר והצליפה באמצעות מגבת על ראשם של ע.ד. ול.ט., התיישיבה במלוא משקל גופה על ל.ט. ושוב מתחה בכוח את זרועותיו של ע.ד. ששכב על בטנו לאחורי גבו. הנאשמת קמה מהמזרן וניגשה לעריסה סמוכה שם שכב ג.ד. ובכל פעם שג.ד. הרים את ראשו, הנאשמת הטיחה אותו בעוצמה בחזרה למזרן. בד בבד, סובבה את ראשה של ל.ט. והטיחה אותו על המזרן בחוזקה מצד לצד פעמים רבות באמצעות ידיה ורגליה.

סעיף 5 – בשעה 13:11 אכלו בעמידה ליד השולחן א.ד., א.ע. ופעוט נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה. הנאשמת ניגשה לא.ד., הכתה בחוזקה בראשה מאחור ואז הצליפה באמצעות מגבת בראשו של א.ע. בהמשך לאמור בשעה 13:59, הנאשמת שטפה את הרצפה ודחפה באמצעות ידה (שונה בהסכמת המאשימה, כאשר מלכתחילה נכתב "דחפה באמצעות המגב") את א.ע. שכתוצאה מכך החליק על הרצפה הרטובה.

101. **לטענת ב"כ הנאשמת –**

במישור המשפטי –

לטענת ב"כ הנאשמת, המאשימה ערכה השלמת חקירה פסולה, לאחר שהוא העלה את טענותיו בפני המאשימה ומכאן שיש לפסול את תוצרי החקירה. גם אם ההשלמה היא בכתיבת מזכרים לגבי פעולות חקירה, הרי שלא ניתן להפריד בין החקירה לבין תיעוד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

החקירה. לכן, יש להורות על פסילת אישום 18 שמתבסס על סרטונים שהופקו שלא כדין ועל הודאה כזו או אחרת של הנאשמת, שניתנה על בסיס הטחת תוצרי חקירה שהופקו שלא כדין.

במישור העובדתי –

סעיף 2 – בסרטונים שהועברו להגנה לא נמצא האמור בסעיף 2.

סעיף 3 – בסרטון הרלוונטי עולה שהחל משעה 13:06 הנאשמת ישבה על ע.ד למשך דקה והסרטון מסתיים בשעה 13:08.

סעיף 4 – הנאשמת מאשרת.

סעיף 5 – הנאשמת כופרת בכך שהיכתה בחוזקה בראש הקטינה. צפייה בסרטון הרלוונטי מעלה שהנאשמת דחפה את הקטין באמצעות ידה ולא באמצעות המגב.

102. **לטענת ב"כ המאשימה –**

במישור המשפטי –

בנוגע לטענת ב"כ הנאשמת לכך שבוצעה השלמת חקירה פסולה לאחר הגשת כתב האישום, הרי שמדובר בזיכרון דברים שהוא תיעוד בדיעבד של פעולת חקירה, ולא בפעולת החקירה עצמה, וממילא מדובר בפעולה שבוצעה בטרם המענה לכתב האישום. גם אילו היה מדובר בהשלמת חקירה, אין בכך פסול.

במישור העובדתי –

סעיף 2 – מקבלת את הטענה שהמעשה המיוחס לנאשמת לא נראה בסרטון.

סעיף 3 – מאשרת שהסרטון מסתיים בשעה 13:08.

סעיף 5 – בית המשפט התבקש לצפות בסרטון ולהכריע כי כל האמור התקיים. המאשימה מקבלת את הטענה שהמכה הייתה באמצעות היד ולא באמצעות המגב.

103. **הראיות והעדויות –**

מזכר הבהרה שנערך על ידי מר טל יוסף יונא (ת/2) – מיום 2.7.20 ממנו עולה שביום 21.6.19 התבקש להגיע לתחנת ראש העין לאחר שנתפס מכשיר DVR ממעון ילדים בו עלה חשד לפגיעה בפעוטות. במסגרת תפקידו כחוקר מחשבים מיומן ובהתאם לצו חדירה לחומר מחשב מבית המשפט, חיבר את ה-DVR מהמעון למסך לצורך צפייה כדי לקבל אינדיקציה ראשונית לדבר עבירה. בהמשך לכך, החוקרת מיטל פלדמן צילמה בנוכחותו חלק מהתיעוד באמצעות מכשיר הטלפון שלה בכדי להציג בפני החשודה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

בחקירתו הנגדית בבית המשפט העיד שבאותה התקופה היה חוקר זירה טכנולוגית. הוא חוקר מחשב מיומן. הוא ביצע את החדירה למחשב באותו היום ולאחר מכן בוצעה חדירה מסודרת לחומר המחשב, שלא הוא ביצע. הוא הגיע באותו יום שישי כדי לקבל אינדיקציה ראשונית לאירוע, החוקרת מיטל הסבירה לו שהיא צריכה להציג דברים בהמשך החקירה. נכנס ל-DVR והיא צילמה באמצעות הטלפון הנייד את החומרים הרלוונטיים. הוא לא הוציא את החומר מהמחשב, כלומר לא ביצע פריקה לחומר המחשב. החומר הרלוונטי תועד על ידי החוקרת מיטל פלדמן כי היא הייתה זקוקה לו באופן מידי. זוכר שמיטל ערכה מזכר על כך שהוא חדר למחשב ושהיא צלמה. כיוון שמיטל ערכה מזכר מפורט לגבי הנוכחות שלו והפעולות שעשה באותו הרגע, הוא לא ערך דוח. בהמשך התבקש על ידי הפרקליטות לבצע מסמך השלמה למזכר של מיטל וכך עשה. האירוע היה ביום שישי, לא הוציא שום חומר מה-DVR עצמו, והבין שמיטל ערכה מזכר. בהמשך בוצעה פריקה מסודרת מה-DVR ונערך דוח מסודר לפריקה. החוקרת פרדי התקשרה וביקשה שיערוך מזכר על מה שקרה באותו היום וזאת לבקשת הפרקליטות, והוא כתב את המזכר על סמך זכרונו. בזמן שכתב לא ראה את המזכר שערכה מיטל.

מזכר שנערך על ידי רס"מ מיטל פלדמן (ת/3) – מיום 24.6.19 ממנו עולה שביום 21.6.19 טרם חקירת החשודה, צפתה בתיעוד מהמצלמות מתאריך 20.6.19 למשך מספר דקות מתוך ה-DVR שנתפס במשפחתון החשודה וזאת בנוכחות חוקר מיומן טל יונא. צילמה באמצעות הטלפון שלה את התיעוד מהמצלמות למשך מספר דקות בודדות כדי להציג בפני החשודה את הסרטונים. הראתה לחשודה סרטון שאורכו 0:41 שניות ולגבי הסרטון הנוסף באורך 9:24 דקות הציגה בפניה של החשודה את תחילת הסרטון. ביום 23.6.19 שלחה את שני הסרטונים לטלפון של זייט ראש העין ללא כל שינוי ועריכה לשם העתקת החוקר על תקליטור.

בחקירתה הנגדית בבית המשפט העידה מיטל פלדמן שהיא הייתה החוקרת הראשונה שחקרה. הלכה לזירה הטכנולוגית, הגיע הקצין התורן יונא, אשר פתח את ה-DVR עוד בטרם חקרה את הנאשמת. נכחו בחדר קצין חקירות, יונא והיא עצמה. הוא הראה לה את הסרטונים וצילמה. אינה זוכרת מדוע לא כתבה את המזכר באותו היום. אף שלא כתבה שטל היה זה שפתח את ה-DVR, היא מעידה שלא נגעה ב-DVR אלא רק צפתה.

מזכר שנערך על ידי רס"ר פריידי קמינצקי בעניין הבהרות לבקשת הפרקליטות (ת/4) – מיום 1.7.20. ממנו עולה שיום קודם לכתובת המזכר פנתה אליה הפרקליטה המטפלת בתיק, אמרה לה שהסנגור העלה טענה כי ביום מעצר הנאשמת, בוצעה פעולה של הורדת סרטונים מה-DVR אשר הוצגו לנאשמת בחקירתה על ידי החוקרת מיטל פלדמן, שלא בידי חוקר מחשב. השיבה לפרקליטה שזוכרת היטב כי חוקר המחשב טל יונא יוסף "הוקפץ" מביתו למשמרת כדי לפתוח את המכשיר ולקבל אינדיקציה ראשונית אם אכן קיימות ראיות כלשהן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

להתעללות בפעוטות. לאחר השיחה הטלפונית עם הפרקליטה חיפשה מזכר בתיק המעיד על הדברים, אך לא מצאה. התקשרה לחוקר טל שמאז עזב את המשטרה, ושאלה אותו בעניין זה. טל השיב שהוא זוכר היטב שהגיע לתחנה באותו יום שישי, סמוך לכניסת השבת, לאחר שקי' אח"מ "הקפיצה" אותו לעבודה. ראה כי אינו יכול לפרוק את המכשיר פריקה מלאה מטעמים טכניים. הוא פתח את ה-DVR והחוקרת התורנית מיטל פלדמן עמדה לידו וצילמה מהנייד שלה מספר קטעים בהם נראתה אלימות, לצורך חקירה ראשונית של החשודה. לדברי טל, לא בוצעה פריקה מלאה באותו יום, אלא בהמשך. עדכנה את הפרקליטה ולבקשתה העלתה את הדברים במזכר.

בחקירתה הנגדית בבית המשפט העידה רס"ר קמינצקי שהיא הייתה האחראית על החקירה, ומעליה קצין חקירות שמכוון את החקירה. רשמה את המזכר לאחר שנאמר לה שעלתה טענה לגבי ה-DVR והאם החדירה נעשתה על ידי חוקר מיומן. ענתה באופן וודאי בחיוב והתבקשה להעלות את הדברים על הכתב. נכנסה לתיק ובדקה האם קיים מזכר מהחוקרים. מצאה את המזכר שכתבה מיטל. לאחר ששוחחה עם הפרקליטה, שוחחה עם מיטל ועם טל שכבר אינו משרת במשטרה. ידעה שהדברים נעשו כנדרש. ידעה שהוקפץ חוקר מיומן וכי קיים תיעוד שערכה מיטל.

נהלי אח"מ מס' 300.08.035 – תפיסה וחיפוש במחשב (נ/1).

104. **דיון והכרעה בטענות המשפטיות –**

בכל הנוגע לטענת ב"כ הנאשמת כי באישום 18 המאשימה ערכה השלמת חקירה פסולה, ומכאן שיש לפסול את תוצרי החקירה – לא שוכנעתי שיש לקבל את טענה. פעולת החקירה המהותית שבוצעה בזמן אמת, בשלב החקירה המשטרית, היא זימון חוקר מחשבים מיומן לתחנה, אשר העניק לחוקרת אחרת אפשרות לצלם באמצעות הטלפון הנייד שלה סרטון שהוקרן מתוך מכשיר ה-DVR ולהציגו בהמשך לנאשמת. פעולת חקירה זו בוצעה כדין. ההשלמה שבוצעה לאחר הגשת כתב האישום היא רישום זיכרון דברים אשר מבהיר כיצד הדברים נעשו, וכי חוקר המחשבים המיומן אכן נכח במקום ופתח את מכשיר ה-DVR כדי לאפשר לחוקרת לצלם באמצעות הטלפון הנייד שלה מספר קטעים לצורך חקירתה הראשונית של הנאשמת. שוכנעתי כי לא מדובר בהשלמת חקירה מהותית, אלא ברישום זיכרון דברים נוסף אשר מתעד פעולת חקירה שנעשתה, ולא פעולת חקירה כשלעצמה. אכן, הכלל הוא שגם תיעוד של פעולת חקירה הינו חלק מהחקירה, אך בנסיבות העניין פעולת התיעוד (רישום הזכ"ד) בוצעה עוד טרם המענה לכתב האישום, ואין לה חשיבות מהותית לתיק.

ב"כ הנאשמת טען כי פעולת חקירה זו בוצעה רק לאחר שהוא הסב את תשומת לב המאשימה לפגם שהיה בהעדר קיומו של זיכרון דברים כנדרש, וטען כי לא ראוי שתבוצענה השלמות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

חקירה בעקבות משא ומתן בין הצדדים. אכן, ככלל ראוי שהמאשימה תנקוט בגישה זהירה בטרם ביצוע השלמות חקירה בעקבות שמיעת טענות ההגנה, ואולם במקרה דנן, כאשר מדובר בפעולה טכנית במהותה, שכוללת תיעוד בדיעבד של פעולות שנעשו כדין בשלב החקירה – לא שוכנעתי כי מדובר בפגם מהותי, אשר מצדיק את פסילת הראיות או את זיכוייה של הנאשמת מהאישום האמור.

105. העובדות המוכחות –

סעיף 3 – בסרטון 20130059 נצפית הנאשמת בשעה 13:01 כשהיא אוחזת את ידיו של ע.ד מאחורי גבו בהיותו שוכב על בטנו, סוטרת לו והופכת את ראשו בחוזקה. במקביל הניחה את ברכה על גבה של ל.ט והחזיקה את כפות ידיה באחורי גבה. ע.ד ול.ט נצפו שהם בוכים ומנסים להזיז את גופם. כל זאת עד לשעה 13:03. בהמשך בשעה 13:04 הנאשמת נצפית שהיא מצמידה את ידיו של ע.ד מאחורי גבו ויושבת על גבו עד לשעה 13:06 וע.ד נצפה בוכה.

סעיף 4 – הנאשמת אישרה ומשכך הוכח שבשעה 12:23 נכנסה הנאשמת לחדר והצליפה באמצעות מגבת על ראשם של ע.ד ול.ט, התיישבה במלוא משקל גופה על ל.ט, ושוב מתחה בכוח את זרועותיו של ע.ד ששכב על בטנו לאחורי גבו. הנאשמת קמה מהמזרן וניגשה לעריסה סמוכה שם שכב ג.ד ובכל פעם שג.ד הרים את ראשו, הנאשמת הטיחה אותו בעוצמה בחזרה למזרן. בד בבד, סובבה את ראשה של ל.ט והטיחה אותו על המזרן בחוזקה מצד לצד פעמים רבות באמצעות ידיה ורגליה.

סעיף 5 – סרטון 20131059 מוכיח שהנאשמת מכה בחלק האחורי של ראשה של א.ד בעת שאכלה. אף שהפעוטה לא נצפית בוכה, ניתן להתרשם שהנאשמת הכתה בחוזקה בראשה של הפעוטה. בהמשך לכך הנאשמת הצליפה באמצעות מגבת בראשו של א.ע בעודו אוכל.

סרטון 20135859 מוכיח שהנאשמת דחפה באמצעות ידה את א.ע בעת ששטפה את הרצפה ובעקבות כך הוא החליק על הרצפה הרטובה.

106. האם העובדות מקימות את העבירות המיוחסות –

הנאשמת סטרה על לחיו של ע.ד וטלטלה את ראשו מצד לצד ואחזה בידיהם של ע.ד ו-ל.ט. השלובות מאחורי גופם בעודם שוכבים על בטנם, בוכים ומנסים להיחלץ מאחיזתה, כך למשך דקות ספורות ובהמשך לכך הצליפה באמצעות מגבת בראשם, הטיחה את ל.ט על המזרן, הגבילה את תנועתה של ל.ט כשהניחה את רגלה על גבה ואחזה בידיו של ע.ד. המשוכות לאחור, בעוד שניהם בוכים. בהמשך לכך הנאשמת משכה את ידיו של ע.ד לאחור ששכב על בטנו בעודו בוכה מכאב, והפכה בחוזקה שוב ושוב את ראשה של ל.ט באמצעות ידיה ורגלה. מעשים אלה עולים כדי מעשה התעללות בכל אחד מהקטינים, ע.ד ו-ל.ט, הכולל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

גרימת כאב לפעוטות, הטלת פחד ואימה, תוך השפלתם וביזויים. מעשים אלה מהווים אף תקיפת קטין (2 מקרים).

שוכנעתי שמעשיה האלימים של הנאשמת כלפי שלושה פעוטות עולים כדי תקיפת קטין, בכך שהטיחה שוב ושוב את ראשו של ג.ד בן ה-10 חודשים על המזרן, היכתה בחוזקה בראשה של א.ד בת בשנתיים ו-7 חודשים והצליפה באמצעות מגבת בראשו של א.ע בן השלוש ו-3 חודשים בעת שאכלו ובהמשך לכך דחפה את א.ע כששטפה את הרצפה והוא החליק על הרצפה הרטובה. לפיכך, מדובר בעבירת תקיפת קטין (4 מקרים).

סיכום

107. הנאשמת, שהיא בעלת גן ילדים וגנת בגן, שהייתה אמונה על שלומם, ביטחונם ורווחתם של התינוקות והפעוטות בגן, בגילאי 3 חודשים עד 3 שנים, ביצעה במהלך התקופה שבין 27.5.19 ועד ל-16.6.19, פעם אחר פעם מעשי תקיפה והתעללות בתינוקות ובפעוטות בגן, יום אחר יום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום. נוכח מבנה כתב האישום הבנוי כך שכל אישום מתאר את העבירות שבוצעו ביום מסוים, בחלק מהאישומים העובדות שהוכחו אינן עולות כשלעצמן כדי עבירת התעללות, ואולם רבים ממעשיה של הנאשמת מהווים התעללות בפעוטות ותקיפת קטינים במספר רב של מקרים. מדובר בסדרת מעשים מתמשכת שיש בה פוטנציאל רב לגרימת סבל או נזק לפעוטות, ויש בה משום אכזריות, הטלת אימה, ביזוי השפלה או דיכוי. כל זאת תוך שקיים פער כוחות רב, ויחסי תלות בין הנאשמת, הגנת, לבין העוללים הרכים בשנים. מעשי הנאשמת הטילו מרות ומורא על הפעוטות, והיה בהם משום ענישה והפחדה, תוך שניכר כי הפעוטות היו חסרי ישע לחלוטין אל מול הנאשמת.

כך למשל, הנאשמת קשרה את ידיו של פעוט כבן שנה ו-11 חודשים (ע.ד) מאחורי גבו באמצעות חבל לפרקי זמן ממושכים על אף בכיו. באחד מהמקרים הנאשמת סטרה על פניו, הרימה אותו באמצעות משיכת חולצתו, הטיחה אותו על גבו על הרצפה, שבה והרימה אותו באגרסיביות והושיבה אותו בכוח על הכיסא. בהמשך קשרה את ידיו באמצעות חבל מאחורי גבו, הפעוט צרח מכאבים ונפל על הרצפה בעודו קשור ומתפתל. הנאשמת הותירה אותו קשור ובוכה על הרצפה ורק כעבור 28 דקות התירה הנאשמת את ידיו (אישום 9). במקרה נוסף הנאשמת הטיחה את הפעוט בכוח לכיסא והשליכה אותו בחוזקה לתוך לול ולאחר מספר שניות הוציאה אותו מהלול והטיחה אותו בחוזקה בכיסא ואז הנאשמת צבטה אותו והטיחה את ראשו בשולחן. בשל מעשיה אלה הפעוט בכה. בהמשך לכך, הנאשמת דחפה אותו לאחור עד שקיבל מכה בראשו, ולאחר מכן הנאשמת הטיחה אותו על כיסא בחוזקה חרף בכיו. מספר דקות לאחר מכן, כשהפעוט ישב על כיסא, הנאשמת משכה את ראשו לאחור בכוח עד שהוא נפל לאחור על הרצפה, אז הרימה אותו בכוח והטיחה אותו על כיסא. לקראת סוף היום, מעשיה האלימים של הנאשמת הסלימו, עת נטלה חבל וקשרה את זרועותיו מעל המרפק,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

והוא ניסה להתהלך בגן בעודו בוכה, ורק כעבור 35 דקות בהן הפעוט היה קשור, הייתה זו פעוטה בגן שהתירה את החבל מידי וסייעה לו (אישום 10). במקרה נוסף, קשרה הנאשמת את ידיו של הפעוט בחבל כשידיו לאחור מעל מרפקיו וזאת כשהוא בוכה ומנסה להתנגד. כך למשך 15 דקות. לאחר מספר דקות הנאשמת שבה וקשרה את ידיו של הפעוט מאחורי גבו למשך 54 דקות נוספות, ואף האכילה אותו בעודו קשור. בהמשך לכך, הנאשמת הצמידה את ידיו של הפעוט מאחור בעודו שוכב על בטנו, וישבה על גופו באופן שנמנעה ממנו יכולת תזוזה. כל זאת, חרף בכיו וניסיונו לטלטל את רגליו אשר מעידים על גרימת כאב לפעוט (אישום 11).

במקרה נוסף, סטרה לפעוט הנ"ל (ע.ד), צבטה אותו, דחפה אותו בראשו, העמידה אותו בשילוב ידיים למשך זמן משמעותי והטיחה אותו על המזרן בחוזקה (אישום 7). במקרה אחר הכתה הנאשמת את הפעוט במצחו, ובעקבות זאת הוא נהדף אל הקיר ובכה. בהמשך, הנאשמת סטרה על לחיו פעמיים, ולאחר מכן במשך כעשר דקות, ישבה הנאשמת על ע.ד, שאותו כיסתה בשמיכה, לרבות ראשו ופניו. הנאשמת אחזה ברגליו באמצעות רגליה, הצמידה את ראשו למזרן בידה האחת, ובידה השנייה אחזה בו באזור הפה (אישום 8).

במקרה אחר, כלפי אותו פעוט (ע.ד), ניגשה הנאשמת לפעוט עת ישב על כיסא והפילה אותו בחזקה על הרצפה, הוא נחבט בגבו ובראשו ובכה. בהמשך היום הנאשמת הושיבה אותו על "כיסא ההגבלה" בחדר השינה של הגן, כיבתה את האור ויצאה מהחדר. בהמשך, מעשיה האלימים כלפי הפעוט הסלימו לכדי השכבתו על מזרן בחדר השינה, תוך שהנאשמת הצמידה את ידיו לאחור וישבה עליו. לאחר מספר שניות כיסתה את גופו, ראשו ובחלק מהזמן גם את פניו, ישבה על רגליו ונשענה עם אמות ידיה על גבו וכפות ידיה לוחצות על ראשו, כך למשך 11 דקות, בעודו בוכה (אישום 12).

במקרה נוסף, כלפי אותו פעוט (ע.ד) הנאשמת שילבה את ידיו לאחור בהיותו שוכב על בטנו, וישבה על גבו וידיו ולחצה בידה על פניו המכוסות בשמיכה בעודו בוכה, כך למשך מספר דקות ובהמשך שבה והטיחה את ראשו למזרן בכל פעם שסובב את ראשו (אישום 14).

במקרה נוסף הושיבה הנאשמת את הפעוט (ע.ד) על כיסא שהונח באופן לא מאובטח על שולחן, כשחלקו באוויר, בעת ששטפה את רצפת הגן. הפעוט נפל שוב ושוב עם הכיסא מהשולחן ובכה, ובכל זאת החזירה הנאשמת באגרסיביות את הפעוט לכיסא שהונח באופן מסוכן על השולחן. לאחר מכן, ישבה על הפעוט בעודו שוכב על בטנו, כשפניו מכוסות בשמיכה והיא מונעת כל תזוזה של ראשו, לפרק זמן של 4 דקות (אישום 15).

במקרים שונים הנאשמת העמידה פעוטות שונים כשידיהם שלובות ופניהם מופנות לקיר למשך זמן ממושך, על אף שהפעוטות בכו והתקשו לעמוד ללא תזוזה לפרק זמן ממושך. כך למשל הנאשמת העמידה פעוטה כבת שנתיים וחצי (א.ב.י) כשפניה מופנות לקיר למשך 4 שעות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

תמימות, מבלי שיכלה להישען או להיתמך בדבר (אישום 16). במקרה אחר הנאשמת העמידה פעוטה בת שנתיים (נ.ק) למשך 40 דקות בידיים שלובות ללא אפשרות להישען, כאשר כל ניסיונותיה של הפעוטה לשבת, להישען או להפסיק לשלב ידיים, לא צלחו, ובכל עת שהבחינה בכך הנאשמת, היא הורתה לה לשלב ולעמוד בידיים שלובות, ובמרבית הזמן הפעוטה בכתה וניכרו עליה סימני מצוקה (אישום 1). במקרה אחר, הנאשמת העמידה את אותה פעוטה כבת שנתיים (נ.ק) במשך קרוב לשעתיים (שעה ו-51 דקות) בעת שיתר ילדי הגן אוכלים את ארוחת הבוקר ובהמשך נמצאים במפגש, כשהפעוטה מבטאת בברור מצוקה וקושי – היא בוכה לאורך זמן ומנסה לנוע בגן (אישום 12).

במקרה אחר הנאשמת הטיחה תינוקת בת שנה ו-3 חודשים (ל.ט) על המזרן ודרכה על גבה. בהמשך, הרימה את הפעוטה באמצעות ידה ורגלה, השעינה אותה על גבה על דופן הלול באופן שראשה נשמט לאחור (אישום 2).

מקרים אלה ורבים נוספים שהוכחו, בוצעו על ידי הנאשמת כלפי התינוקות והפעוטות בגן, ואשר כללו הצלפה בפעוטות באמצעות מגבת, משיכת ראשם בחוזקה לאחור, הטחתם בחוזקה על כיסא או על מזרן והכאתם (אישומים 4, 12, 18), האכלת תינוק באמצעות בקבוק בכוח וחרף התנגדותו (אישום 5), סיבוב ידה של פעוטה לאחור והרמתה באמצעות ידה המסובבת וגרירתה תוך שהיא בוכה (אישום 6), ובעיטה וסטירה לפעוטה אשר ממררת בבכי (אישום 7). הנאשמת משכה וצבטה באוזנה של פעוטה (אישום 8), דחפה תינוקת לרצפה ואז הטיחה אותה שוב ושוב בכיסא עד שבכתה (אישום 16).

הנאשמת אף הרימה פעוטה מצווארה והעמידה אותה, באופן שגרם לה לכאב הניכר בבכייה וכן הרימה תינוקות (ל.ט) והטיחה אותה בחוזקה לעבר הספה באופן שהסב לה כאב שניכר בבכייה. כך גם הנאשמת הורידה את ראשה של פעוטה בכוח לשולחן ודחפה אותה מהכיסא באופן שהסב לה כאב שניכר בבכייה (אישום 13).

בנוגע לפעוט נוסף, אשר סבל מנטייה להקאות (א.ע), הנאשמת היטתה בחוזקה את ראשו לאחור בעודה מכסה בידה את פיו ואפו למשך חצי דקה עד שניכר בברור שהוא התקשה לנשום ובכיו מעיד על הכאב הרב שחש. היא העמידה אותו והיטתה את ראשו לאחור בחוזקה פעם נוספת עד שבכה. הנאשמת תפסה בלחיו של הפעוט, הרימה את סנטרו כלפי מעלה כדי שלא יוציא את האוכל, אמרה לו שיבלע, אך הוא לא בלע. למחרת היום, הנאשמת ראתה שא.ע הוציא מפיו אוכל שלעס, הורתה לו לשוב ולאכול את האוכל, והוא עשה כן, כל זאת כדרך "לחנכו" להימנע מלהקיא או להוציא את המזון מפיו (אישומים 16-17).

במקרה אחר, בנוגע לשני פעוטות (ע.ד ו-ל.ט), הנאשמת סטרה על לחיו של פעוט וטלטלה את ראשו מצד לצד ואחזה בידיהם של שני הפעוטות השלובות מאחורי גופם בעודם שוכבים על

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 14327-07-19 מדינת ישראל נ' מעודה

בטנם, בוכים ומנסים להיחלץ מאחיזתה, כך למשך דקות ספורות ובהמשך לכך הצליפה באמצעות מגבת בראשם, הטיחה את הפעוטה על המזרן, הגבילה את תנועתה של הפעוטה כשהניחה את רגלה על גבה ואחזה בידיה של הפעוט המשוכות לאחור, בעוד שניהם בוכים. בהמשך לכך הנאשמת משכה את ידיו של הפעוט לאחור ששכב על בטנו בעודו בוכה מכאב, והפכה בחוזקה שוב ושוב את ראשה של הפעוטה באמצעות ידיה ורגלה (אישום 18).

כל המעשים הללו בכללותם מהווים סדרה ארוכה, חמורה ומתמשכת של אירועי התעללות ותקיפת קטינים.

סוף דבר

108. אני מרשיע את הנאשמת בביצוע עבירת התעללות בקטין, לפי סעיף 368ג סיפא בחוק באישומים הבאים: אישום 1 (2 קטינים), אישום 2, אישום 4, אישום 7 (2 קטינים), אישום 8, אישום 9, אישום 10, אישום 11, אישום 12 (2 קטינים), אישום 14, אישום 15, אישום 16 (שני קטינים), ובאישום 18 (2 קטינים).

אני מורה על זיכוי הנאשמת מעבירת התעללות בקטין באישומים הבאים: אישום 3, אישום 5, אישום 6, אישום 13, אישום 17.

אני מרשיע את הנאשמת בביצוע עבירת תקיפת קטין, עבירה לפי סעיף 368ב(א) סיפא בחוק באישומים הבאים: אישום 1 (2 מקרים), אישום 2 (3 מקרים), אישום 3, אישום 4 (2 מקרים), אישום 5, אישום 6 (3 מקרים), אישום 7 (3 מקרים), אישום 8 (4 מקרים), אישום 12 (3 מקרים), אישום 13 (3 מקרים), אישום 14, אישום 16 (3 מקרים) ואישום 18 (6 מקרים).

ניתנה היום, כ"ג כסלו תשפ"א, 09 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.

עמי קובו, שופט